

Arrest

nr. 213 917 van 13 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X (minderjarig), X, X, X, X (minderjarig) en X (minderjarig), die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.A.G. als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Tadzjiekse van origine te zijn. U bent afkomstig uit Kabul en heeft daar gewoond tot uw komst naar België in september 2013. Uw echtgenote K.G. (...) (OV X; CGVS X), uw meerderjarige zonen R.G. (...) (OV X; CGVS X) en N.G. (...) (OV X; CGVS X), uw minderjarige dochters Z.G. (...) (OV X; CGVS X), S.G. (...) (OV X; CGVS X) en R.G. (...) (OV X; CGVS X), en uw minderjarige zoon R.G. (...) (OV X; CGVS X) verblijven eveneens in België.

U diende samen met uw echtgenote op 23 september 2013 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. U zou problemen hebben gehad met de taliban en zou bij een terugkeer naar Afghanistan vrezen voor vervolging door zowel de taliban als de Afghaanse autoriteiten. Uw verzoek werd op 1 december 2015 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) heeft op 15 april 2016 een arrest geveld in uw dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U diende samen met uw vrouw op 13 juni 2016 uw tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook uw dochter Z. (...) en uw zonen R. (...) en N. (...) dienden een verzoek om internationale bescherming in. U verwees naar dezelfde problemen die u tijdens uw eerste verzoek heeft aangehaald. Nog zou u uw kinderen R. (...) en Z. (...) aan de dochter en zoon van uw echtgenotes paternale oom Z. (...) hebben beloofd. Na een conflict zou de verloving tussen de kinderen van beide gezinnen echter zijn verbroken. U zou sedertdien eveneens oom Z. (...) vrezen. Jullie verzoek werd op 1 februari 2017 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U, uw echtgenote, uw dochter Z. (...) en uw zonen R. (...) en N. (...) gingen hiertegen in beroep. De RVV heeft op 13 december 2017 een arrest geveld in uw en hun dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U en uw echtgenoot dienden op 22 januari 2018 uw derde verzoek in. Uw dochter Z. (...) en zonen R. (...) en N. (...) dienden op resp. 15 december 2017 en 22 januari 2018 hun tweede verzoek in. Uw minderjarige zoon R. (...) en minderjarige dochters S. (...) en R. (...) dienden op 7 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Al jullie verzoeken werden in overweging genomen.

U verklaart dat uw problemen met de taliban en de overheid nog steeds actueel zijn, maar maakt geen melding van actuele gebeurtenissen inzake deze problemen.

Ook de problemen met Z. (...) zijn volgens uw verklaringen nog steeds actueel. Zo zou Z. (...° intussen via een ouderenraad uw huis in Kabul hebben ingenomen. Ook zou hij u en uw gezin via uw schoonbroer A. (...) (broer van uw echtgenote) met de dood hebben bedreigd.

Betreffende uw kinderen vreest u dat zij bij terugkeer naar Afghanistan talibs zullen worden, of drugsverslaafden. Nog stelt u dat zij de Belgische mentaliteit hebben. In Afghanistan zou men – in het bijzonder de familie van Z. (...) – u bekritisieren omdat uw kinderen zich westers kleden en geen hoofddoek dragen. Ook zou men zich vragen stellen over het aantal vriendjes van uw dochter Z. (...).

Tot slot stelt u dat u niet naar Kabul kan terugkeren omwille van zelfmoordaanslagen.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake uw problemen met de taliban en de overheid dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielerelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan

geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RVV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Nog met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake het gedwongen huwelijk van uw kinderen R. (...) en Z. (...) met de kinderen van uw vrouws paternale oom Z. (...) dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw tweede verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw tweede verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RVV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn en dat Z. (...) zich intussen uw woonst heeft toegeëigend wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. In uw derde en huidige verzoek stelt u dat uw gezin niet terug kan keren naar Afghanistan omdat uw kinderen – met name uw dochters – verwesterd zouden zijn. Uw verklaringen alsmede de verklaringen van uw gezinsleden kunnen het CGVS hier echter van niet overtuigen.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat de paternale oom van uw echtgenoot uit rancune roddels zou verspreiden over uw oudste dochter Z. (...), daar zij een huwelijk met zijn zoon zou hebben afgewezen. Zo zou uw vrouws paternale oom hebben verklaard dat Z. (...) meerdere vriendjes heeft (gehad) (CGVS, 3/4/2018, p. 9; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 2, 6; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 4). De zussen van uw echtgenote zouden bovendien kritiek hebben geuit op deze verbroken verloving (CGVS, 3/4/2018, pp. 7-8). Er moet worden vastgesteld dat uw verklaringen terzake betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw tweede verzoek hebt uiteengezet, wat door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, hetgeen door de RVV werd bevestigd. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgelaten problemen reeds in het gedrang.

Voorts slaagt u er niet in eenduidige verklaringen af te leggen welke familieleden in Afghanistan nu precies negatief staan ten opzichte van de huidige manier van leven van uw gezin. Zo geeft u zelf aan dat uw eigen – naar uw eigen zeggen liberale – zussen noch de broers van uw echtgenote zich hier negatief over hebben uitgelaten (CGVS, 3/4/2018, p. 7). Ook de zussen van uw vrouw vellen geen oordeel over uw kinderen (CGVS, 3/4/2018, p. 9). Uit het persoonlijk onderhoud van Z. (...) en N. (...) blijkt evenmin dat uw (schoon)zussen of (schoon)broers zich negatief over haar hebben uitgelaten (CGVS Z. (...), 3/4/2018, pp. 4-5; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 4). Uw echtgenote beaamt dat haar zussen geen kritiek hebben op jullie levensstijl in België (CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6-7). Eerder in haar persoonlijk onderhoud stelt uw vrouw juist dat al haar familieleden, inclusief haar siblings, conservatief zijn (CGVS, 3/4/2018, p. 5). Uw echtgenote verklaart ook dat haar eigen nichten en neven zich conservatief opstellen en haar aanspreken op het dragen van broek en hoofddoek (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 5). Later stelt uw vrouw dan weer dat noch haar eigen nichten, noch neven zich negatief opstellen ten aanzien van uw gezin (CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6-7). U verklaart dat de dochters van uw vrouws zussen wel degelijk kritiek hebben op jullie manier van leven in België, in het bijzonder op de hoofddoek en het al dan niet hebben van vriendjes (CGVS, 3/4/2018, pp. 6-7). Daar de verklaringen van uw echtgenote reeds intern tegenstrijdig zijn en uw verklaringen evenmin overeen komen met de op verklaringen van uw echtgenote, komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op losse schroeven te staan.

Nog stelt u dat uw kinderen dermate verwesterd zijn dat een terugkeer naar Afghanistan voor hen geen optie is. U verwijst naar de strikte regels met betrekking tot uiterlijk vertoon en kleding (CGVS, 3/4/2018, p. 8; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 5, 6; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5), de mogelijkheden tot naschoolse activiteiten/vrijtijdsbesteding (CGVS, 3/4/2018, pp. 6, 11; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 15; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 9) en vrije partnerkeuze (CGVS, 3/4/2018, p. 12; CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 13; CGVS R. (...), 3/4/2018, pp. 5-6; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 15). Nog verwijzen zij en uw echtgenote naar het algemeen intergeslachtelijk contact (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 14; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 14; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS S. (...), 3/4/2018, pp. 13, 14; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 10), de omgang met vrienden (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4). Ook vermelden uw kinderen de vrijheid van meningsuiting (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4) en de mogelijkheid van discotheekbezoeken, het luisteren naar muziek en de mogelijkheid tot het consumeren van alcohol (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5).

Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Inzake vrijetijdsbesteding dient te worden opgemerkt dat een al dan niet beperkte toegang tot voetballen, zwemmen of fietsen (CGVS, 3/4/2018, pp. 6, 11; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 15) geen schending van de grondrechten van de mens behelst, noch een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaakt. Betreffende de door u ingeroepen vrije partnerkeuze verwijst u opnieuw naar de plannen voor een gearrangeerd huwelijk met de kinderen van uw echtgenotes paternale oom Z. (...) (CGVS, 3/4/2018, pp. 11-12). Daar er aan dit element reeds in uw tweede verzoek door het CGVS geen geloof aan werd gehecht, hetgeen

werd gevolgd door de RVV, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voor uw kinderen ingeroepen vrees. Met betrekking tot de door u aangehaalde omgangsregels en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen zoals omgangs- en gedragsregels alsook kledij gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U, uw echtgenote, zonen en dochters zijn trouwens nog steeds moslims (CGVS, 3/4/2018, p. 3; CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 4; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 8; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 8; CGVS S. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 6). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

Voorts stelt u dat u in Afghanistan de kansen op onderwijs en werk voor uw kinderen vreest. U stelt dat uw kinderen geen toekomst hebben in Afghanistan en dat zij niet naar school kunnen gaan, noch kunnen studeren (CGVS, 3/4/2018, p. 14). Uw echtgenote verklaart bovendien dat de scholen in Afghanistan kwalitatief onder doen voor de scholen in België (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 8). Ook uw kinderen beroepen zich op de kansen op onderwijs en werk in Afghanistan (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 9; CGVS S. (...), 3/4/2018, pp. 11, 13; CGVS R. (...), 3/4/2018, pp. 9, 10). Betreffende werkkansen dient te worden vermeld dat dit een louter socio-economisch motief betreft dat niet ressorteert onder de Geneefse Vluchtelingenconventie, noch wijst op een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a, b of c van de Vreemdelingenwet. Inzake onderwijskansen dient er te worden opgemerkt dat uw zonen en dochters tot uw vertrek uit Afghanistan naar school gingen (CGVS, 3/4/2018, p. 9). Uw verklaringen dat uw kinderen bij een terugkeer naar Afghanistan niet naar school zouden kunnen gaan, houdt dus geen steek. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt bovendien dat dat er heel veel scholen gevestigd zijn in Kabul stad, zowel privé- en overheidsscholen als privé- en overheidsinstellingen van hoger onderwijs. De beste scholen en universiteiten, zowel publieke als privéinstellingen, bevinden zich voornamelijk in Kabul. Er kan dan ook worden aangenomen dat u desgewenst in uw thuisstad Kabul een passende onderwijsinstelling kan vinden.

Voor de volledigheid dient te worden vermeld dat u en uw echtgenote verwijzen naar de gewelddadige dood van het Afghaanse meisje Farkhonda in maart 2015 (CGVS, 3/4/2018, p. 6; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 7). Ook enkele van uw kinderen verwijzen tijdens hun persoonlijk onderhoud naar Farkhonda (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 6; CGVS S. (...), 3/4/2018, p. 14; pp. CGVS R. (...), 3/4/2018, 9, 11). U vreest dat u of uw dochters een gelijkaardig lot beschoren zal zijn wanneer u de in Afghanistan geldende regels en gebruiken niet zou opvolgen (CGVS, 3/4/2018, p. 6). De verwijzing naar de zaak van Farkhonda, een Afghaanse vrouw die werd vermoord na valselijk te zijn beschuldigd van het in brand steken van een koran, volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Voormelde zaak heeft immers geen betrekking op u persoonlijk en staat volledig los van uw asielaanvraag. Uit niets blijkt dat u hetzelfde lot of een gelijkaardig lot is beschoren als Farkhonda in geval van terugkeer, noch maakt u dat op enig moment aannemelijk. Bovendien verklaart u in Afghanistan geen problemen te hebben gehad omwille van uw voorgehouden conflicterende houding jegens de aldaar geldende regels en gebruiken (CGVS, 3/4/2018, p. 6). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig aangetast.

Nog dient te worden opgemerkt dat – betreffende scholing in België en kennis van de Nederlandse taal – het CGVS enkel bevoegd is bevoegd voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. Voor het verkrijgen van een verblijf in België op basis van zuiver humanitaire redenen dient u andere, in de Vreemdelingenwet voorziene procedures, aan te wenden.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet

van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten. Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de stad Kabul en hierbij verwijst naar het risico op zelfmoordaanslagen (CGVS, 3/4/2018, p. 14) dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U haalt aan dat u in de stad Kabul het risico loopt om slachtoffer te worden van een zelfmoordaanslag, maar u kan deze vrees op geen enkel moment personaliseren. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, oordeelde het CGVS bovendien reeds in uw eerste asielaanvraag dat er van u en uw familie redelijkerwijs verwacht kan worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt. Hoewel dit intern vestigingsalternatief door u werd betwist, trad de RVV het CGVS bij in haar argumentatie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kaboel over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het tweede volgende verzoek van uw echtgenote K.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639BY), het eerste volgende verzoek van uw zoon R.G. (...) (OV 8.2270.525; CGVS 16/15154Z), het eerste volgende verzoek van uw zoon N.G. (...) (OV 8.270.573); CGVS 16/15155Z), het eerste verzoek van uw zoon R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978), het eerste volgende verzoek van uw dochter Z.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 16/15106Z), het eerste verzoek van uw dochter S.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978/C) en het eerste verzoek van uw dochter R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978/D) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.K. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Tadzjiekse van origine te zijn. U bent afkomstig uit Kabul en heeft daar gewoond tot uw komst naar België in september 2013. Uw echtgenoot A.G.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639Y), uw meerderjarige zonen R.G. (...) (OV 8.2270.525; CGVS 16/15154Z) en N.G. (...) (OV 8.270.573Z); CGVS 16/15155), uw minderjarige dochters Z.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 16/15106Z), S.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978C) en R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978D), en uw minderjarige zoon R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978) verblijven eveneens in België.

U diende samen met uw echtgenoot op 23 september 2013 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw man zou problemen hebben gehad met de taliban en zou bij een terugkeer naar Afghanistan vrezen voor vervolging door zowel de taliban als de Afghaanse autoriteiten. Uw verzoek werd op 1 december 2015 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 15 april 2016 een arrest geveld in uw dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U diende samen met uw man op 13 juni 2016 uw tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook uw dochter Z. (...) en uw zonen R. (...) en N. (...) dienden een verzoek om internationale bescherming in. U verwees naar dezelfde problemen die u tijdens uw eerste verzoek heeft aangehaald. Nog zou u uw kinderen R. (...) en Z. (...) aan de dochter en zoon van uw paternale oom Z. (...) hebben beloofd. Na een conflict zou de verloving tussen de kinderen van beide gezinnen echter zijn verbroken. U zou sedertdien eveneens oom Z. (...) vrezen. Jullie verzoek werd op 1 februari 2017 afgesloten met

een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U, uw echtgenoot, uw dochter Z. (...) en uw zonen R. (...) en N. (...) gingen hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 13 december 2017 een arrest gevelde in uw en hun dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U en uw echtgenote dienden op 22 januari 2018 uw derde verzoek in. Uw dochter Z. (...) en zonen R. (...) en N. (...) dienden op resp. 15 december 2017 en 22 januari 2018 hun tweede verzoek in. Uw minderjarige zoon R. (...) en minderjarige dochters S. (...) en R. (...) dienden op 7 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Al jullie verzoeken werden in overweging genomen.

U verklaart dat uw problemen met de taliban en de overheid nog steeds actueel zijn, maar maakt geen melding van actuele gebeurtenissen inzake deze problemen.

Ook de problemen met Z. (...), ook A. (...) genoemd, zijn volgens uw verklaringen nog steeds actueel. Zo zou Z. (...) intussen via een ouderenraad uw huis in Kabul hebben ingenomen. Ook zou hij u en uw gezin via uw broer A. (...) met de dood hebben bedreigd.

Nog stelt u dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat uw familie uit Panshir zeer conservatief is en zij uw huidige kledingstijl nooit zouden aanvaarden.

Betreffende uw kinderen verklaart u dat de mentaliteit van uw kinderen sedert hun verblijf in België is veranderd. In Afghanistan zou men – in het bijzonder de familie van uw oom Z. (...) – u bekritisieren omdat uw dochters geen hoofddoek dragen. Ook zouden zij slecht spreken over uw dochters en zouden ze zeggen dat uw dochter Z. (...) in België veel vriendjes heeft.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake uw problemen met de taliban en de overheid dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RVV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Nog met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake het gedwongen huwelijk van uw kinderen R. (...) en Z. (...) met de kinderen van uw vrouws paternale oom Z. (...) dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw tweede verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw tweede verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RVV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn en dat Z. (...) zich intussen uw woonst heeft toegeëigend wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Tijdens uw tweede en huidige verzoek verklaart u in uw huidige verzoek dat u dermate verwesterd zou zijn dat een terugkeer naar Afghanistan niet mogelijk is. Gelet op het feit dat dit element steunt op dezelfde motieven die door uw echtgenoot, A.G.G., werden aangebracht, kan er voor u dezelfde beslissing worden genomen als voor uw man. Zijn beslissing luidt als volgt:

“In uw derde en huidige verzoek stelt u dat uw gezin niet terug kan keren naar Afghanistan omdat uw kinderen – met name uw dochters – verwesterd zouden zijn. Uw verklaringen alsmede de verklaringen van uw gezinsleden kunnen het CGVS hier echter van niet overtuigen.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat de paternale oom van uw echtgenoot uit rancune roddels zou verspreiden over uw oudste dochter Z. (...), daar zij een huwelijk met zijn zoon zou hebben afgewezen. Zo zou uw vrouws paternale oom hebben verklaard dat Z. (...) meerdere vriendjes heeft (gehad) (CGVS, 3/4/2018, p. 9; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 2, 6; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 4). De zussen van uw echtgenote zouden bovendien kritiek hebben geuit op deze verbroken verloving (CGVS, 3/4/2018, pp. 7-8). Er moet worden vastgesteld dat uw verklaringen terzake betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw tweede verzoek hebt uiteengezet, wat door

het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, hetgeen door de RvV werd bevestigd. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen reeds in het gedrang.

Voorts slaagt u er niet in eenduidige verklaringen af te leggen welke familieleden in Afghanistan nu precies negatief staan ten opzichte van de huidige manier van leven van uw gezin. Zo geeft u zelf aan dat uw eigen – naar uw eigen zeggen liberale – zussen noch de broers van uw echtgenote zich hier negatief over hebben uitgelaten (CGVS, 3/4/2018, p. 7). Ook de zussen van uw vrouw vellen geen oordeel over uw kinderen (CGVS, 3/4/2018, p. 9). Uit het persoonlijk onderhoud van Z. (...) en N. (...) blijkt evenmin dat uw (schoon)zussen of (schoon)broers zich negatief over haar hebben uitgelaten (CGVS Z. (...), 3/4/2018, pp. 4-5; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 4). Uw echtgenote beaamt dat haar zussen geen kritiek hebben op jullie levensstijl in België (CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6-7). Eerder in haar persoonlijk onderhoud stelt uw vrouw juist dat al haar familieleden, inclusief haar siblings, conservatief zijn (CGVS, 3/4/2018, p. 5). Uw echtgenote verklaart ook dat haar eigen nichten en neven zich conservatief opstellen en haar aanspreken op het dragen van broek en hoofddoek (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 5). Later stelt uw vrouw dan weer dat noch haar eigen nichten, noch neven zich negatief opstellen ten aanzien van uw gezin (CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6-7). U verklaart dat de dochters van uw vrouws zussen wel degelijk kritiek hebben op jullie manier van leven in België, in het bijzonder op de hoofddoek en het al dan niet hebben van vriendjes (CGVS, 3/4/2018, pp. 6-7). Daar de verklaringen van uw echtgenote reeds intern tegenstrijdig zijn en uw verklaringen evenmin overeen komen met de op verklaringen van uw echtgenote, komt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op losse schroeven te staan.

Nog stelt u dat uw kinderen dermate verwesterd zijn dat een terugkeer naar Afghanistan voor hen geen optie is. U verwijst naar de strikte regels met betrekking tot uiterlijk vertoon en kleding (CGVS, 3/4/2018, p. 8; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 5, 6; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5), de mogelijkheden tot naschoolse activiteiten/vrijtijdsbesteding (CGVS, 3/4/2018, pp. 6, 11; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 15; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 9) en vrije partnerkeuze (CGVS, 3/4/2018, p. 12; CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 13; CGVS R. (...), 3/4/2018, pp. 5-6; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 15). Nog verwijzen zij en uw echtgenote naar het algemeen intergeslachtelijk contact (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 14; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 14; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS S. (...), 3/4/2018, pp. 13, 14; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 10), de omgang met vrienden (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4). Ook vermelden uw kinderen de vrijheid van meningsuiting (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4) en de mogelijkheid van discotheekbezoeken, het luisteren naar muziek en de mogelijkheid tot het consumeren van alcohol (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5).

Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Inzake vrijtijdsbesteding dient te worden opgemerkt dat een al dan niet beperkte toegang tot voetballen, zwemmen of fietsen (CGVS, 3/4/2018, pp. 6, 11; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 15) geen schending van de grondrechten van de mens behelst, noch een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaakt. Betreffende de door u ingeroepen vrije partnerkeuze verwijst u opnieuw naar de plannen voor een gearrangeerd huwelijk met de kinderen van uw echtgenotes paternale oom Z. (...) (CGVS, 3/4/2018, pp. 11-12). Daar er aan dit element reeds in uw tweede verzoek door het CGVS geen geloof aan werd gehecht, hetgeen werd gevolgd door de RvV, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voor uw kinderen ingeroepen vrees. Met betrekking tot de door u aangehaalde omgangsregels en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen zoals omgangs- en gedragsregels alsook kledij gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U, uw echtgenote, zonen en dochters zijn trouwens nog steeds moslims (CGVS, 3/4/2018, p. 3; CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 4; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 8; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 8; CGVS S. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 6). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

Voorts stelt u dat u in Afghanistan de kansen op onderwijs en werk voor uw kinderen vreest. U stelt dat uw kinderen geen toekomst hebben in Afghanistan en dat zij niet naar school kunnen gaan, noch kunnen studeren (CGVS, 3/4/2018, p. 14). Uw echtgenote verklaart bovendien dat de scholen in Afghanistan kwalitatief onder doen voor de scholen in België (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 8). Ook uw kinderen beroepen zich op de kansen op onderwijs en werk in Afghanistan (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 9; CGVS S.

(...), 3/4/2018, pp. 11, 13; CGVS R. (...), 3/4/2018, pp. 9, 10). Betreffende werkkansen dient te worden vermeld dat dit een louter socio-economisch motief betreft dat niet ressorteert onder de Geneefse Vluchtelingenconventie, noch wijst op een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a, b of c van de Vreemdelingenwet. Inzake onderwijskansen dient er te worden opgemerkt dat uw zonen en dochters tot uw vertrek uit Afghanistan naar school gingen (CGVS, 3/4/2018, p. 9). Uw verklaringen dat uw kinderen bij een terugkeer naar Afghanistan niet naar school zouden kunnen gaan, houdt dus geen steek. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt bovendien dat dat er heel veel scholen gevestigd zijn in Kabul stad, zowel privé- en overheidsscholen als privé- en overheidsinstellingen van hoger onderwijs. De beste scholen en universiteiten, zowel publieke als privéinstellingen, bevinden zich voornamelijk in Kabul. Er kan dan ook worden aangenomen dat u desgewenst in uw thuisstad Kabul een passende onderwijsinstelling kan vinden.

Voor de volledigheid dient te worden vermeld dat u en uw echtgenote verwijzen naar de gewelddadige dood van het Afghaanse meisje Farkhonda in maart 2015 (CGVS, 3/4/2018, p. 6; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp 6, 7). Ook enkele van uw kinderen verwijzen tijdens hun persoonlijk onderhoud naar Farkhonda (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 6; CGVS S. (...), 3/4/2018, p. 14; pp. CGVS R. (...), 3/4/2018, 9, 11). U vreest dat u of uw dochters een gelijkaardig lot beschoren zal zijn wanneer u de in Afghanistan geldende regels en gebruiken niet zou opvolgen (CGVS, 3/4/2018, p. 6). De verwijzing naar de zaak van Farkhonda, een Afghaanse vrouw die werd vermoord na valselijk te zijn beschuldigd van het in brand steken van een koran, volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Voormelde zaak heeft immers geen betrekking op u persoonlijk en staat volledig los van uw asielaanvraag. Uit niets blijkt dat u hetzelfde lot of een gelijkaardig lot is beschoren als Farkhonda in geval van terugkeer, noch maakt u dat op enig moment aannemelijk. Bovendien verklaart u in Afghanistan geen problemen te hebben gehad omwille van uw voorgehouden conflicterende houding jegens de aldaar geldende regels en gebruiken (CGVS, 3/4/2018, p. 6). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig aangetast.

Nog dient te worden opgemerkt dat – betreffende scholing in België en kennis van de Nederlandse taal – het CGVS enkel bevoegd is bevoegd voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. Voor het verkrijgen van een verblijf in België op basis van zuiver humanitaire redenen dient u andere, in de Vreemdelingenwet voorziene procedures, aan te wenden.”

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende

objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de stad Kabul en hierbij verwijst naar het risico op zelfmoordaanslagen (CGVS, 3/4/2018, p. 14) dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U haalt aan dat u in de stad Kabul het risico loopt om slachtoffer te worden van een zelfmoordaanslag, maar u kan deze vrees op geen enkel moment personaliseren. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, oordeelde het CGVS bovendien reeds in uw eerste asielaanvraag dat er van u en uw familie redelijkerwijs verwacht kan worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt. Hoewel dit intern vestigingsalternatief door u werd betwist, trad de RVV het CGVS bij in haar argumentatie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kaboel over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het tweede volgende verzoek van uw echtgenoot A.G.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639Y), het eerste volgende verzoek van uw zoon R.G. (...) (OV 8.2270.525; CGVS 16/15154Z), het eerste volgende verzoek van uw zoon N.G. (...) (OV 8.270.573; CGVS 16/15155Z), het eerste verzoek van uw zoon R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978), het eerste volgende verzoek van uw dochter Z.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 16/15106Z), het eerste verzoek van uw dochter S.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978/C) en het eerste verzoek van uw dochter R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978/D) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.Z. als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Tadzjiekse van origine te zijn. U bent 16 jaar op het moment van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS en bent bijgevolg minderjarig. U bent afkomstig uit Kabul en heeft daar gewoond tot uw komst naar België in september 2013. Uw vader A.G.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639Y) en moeder K.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639BY), uw meerderjarige broers R.G. (...) (OV 8.2270.525; CGVS 16/15154Z) en N.G. (...) (OV 8.270.573; CGVS 16/15155Z), uw minderjarige zussen S.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978C) en R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978D), en uw minderjarige broer R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978) verblijven eveneens in België.

Uw ouders dienden op 23 september 2013 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw vader zou problemen hebben gehad met de taliban en zou bij een terugkeer naar Afghanistan vrezende voor vervolging door zowel de taliban als de Afghaanse autoriteiten. Hun verzoek werd op 1 december 2015 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw ouders gingen hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 15 april 2016 een arrest geveld in hun dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U diende samen met uw ouders en uw broers R. (...) en N. (...) op 13 juni 2016 uw eerste verzoek om internationale bescherming in. U zou samen met uw broer R. (...) aan de zoon en dochter van uw moeders paternale oom Z. (...) zijn beloofd. Na een conflict zou de verloving echter zijn verbroken. U zou sedertdien oom Z. (...) vrezende. Jullie verzoek werd op 1 februari 2017 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U, uw ouders, uw broers R. (...) en N. (...) gingen hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 13 december 2017 een arrest geveld in uw en hun dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

Uw ouders dienden op 22 januari 2018 hun derde verzoek in. U diende samen met uw broers R. (...) en N. (...) op resp. 15 december 2017 en 22 januari 2018 jullie tweede verzoek in. Uw broer R. (...) en zussen S. (...) en R. (...) dienden op 7 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Al jullie verzoeken werden in overweging genomen.

U verklaart dat de problemen met oom Z. (...) nog steeds actueel zijn. Zo zou uw oom Z. (...) intussen uw ouderlijk huis in Kabul hebben ingenomen. U vreest bij een terugkeer door uw oom Z. (...) en zijn familie te worden ontvoerd of gedood.

Nog stelt u dat u bij een terugkeer naar Afghanistan door de bevolking zal worden gezien als Europese vrouw en het risico loopt om te worden gestenigd, gemarteld, verkracht en gedood. U verwijst hiervoor naar de gewelddadige dood van het Afghaanse meisje Farkhonda.

Verder stelt dat u zich in België kan kleden zoals u wilt, maar dat uw familie in Afghanistan – in het bijzonder de familie van uw moeders oom Z. (...) – kritiek zou uiten omdat u een broek draagt en geen hoofddoek draagt. Ook zou uw oom Z. (...) zich vragen stellen over het aantal vriendjes dat u in België zou hebben gehad.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake het gedwongen huwelijk van uzelf en uw broer R. (...) met de kinderen van uw moeders paternale oom Z. (...) dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RVV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn en dat oom Z. (...) zich intussen uw ouderlijk huis heeft toegeëigend wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Tijdens uw tweede en huidige verzoek verklaart u in uw huidige verzoek dat u dermate verwesterd zou zijn dat een terugkeer naar Afghanistan niet mogelijk is. Gelet op het feit dat dit element steunt op dezelfde motieven die door uw vader, A.G.G. (...), werden aangebracht, kan er voor u dezelfde beslissing worden genomen als voor uw vader. Zijn beslissing luidt als volgt:

“In uw derde en huidige verzoek stelt u dat uw gezin niet terug kan keren naar Afghanistan omdat uw kinderen – met name uw dochters – verwesterd zouden zijn. Uw verklaringen alsmede de verklaringen van uw gezinsleden kunnen het CGVS hier echter van niet overtuigen.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat de paternale oom van uw echtgenoot uit rancune roddels zou verspreiden over uw oudste dochter Z. (...), daar zij een huwelijk met zijn zoon zou hebben afgewezen. Zo zou uw vrouws paternale oom hebben verklaard dat Z. (...) meerdere vriendjes heeft (gehad) (CGVS, 3/4/2018, p. 9; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 2, 6; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 4). De zussen van uw echtgenote zouden bovendien kritiek hebben geuit op deze verbroken verloving (CGVS, 3/4/2018, pp. 7-8). Er moet worden vastgesteld dat uw verklaringen terzake betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw tweede verzoek hebt uiteengezet, wat door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, hetgeen door de RVV werd bevestigd. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen reeds in het gedrang.

Voorts slaagt u er niet in eenduidige verklaringen af te leggen welke familieleden in Afghanistan nu precies negatief staan ten opzichte van de huidige manier van leven van uw gezin. Zo geeft u zelf aan dat uw eigen – naar uw eigen zeggen liberale – zussen noch de broers van uw echtgenote zich hier negatief over hebben uitgelaten (CGVS, 3/4/2018, p. 7). Ook de zussen van uw vrouw vellen geen oordeel over uw kinderen (CGVS, 3/4/2018, p. 9). Uit het persoonlijk onderhoud van Z. (...) en N. (...) blijkt evenmin dat uw (schoon)zussen of (schoon)broers zich negatief over haar hebben uitgelaten (CGVS Z. (...), 3/4/2018, pp. 4-5; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 4). Uw echtgenote beaamt dat haar zussen geen kritiek hebben op jullie levensstijl in België (CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6-7). Eerder in haar persoonlijk onderhoud stelt uw vrouw juist dat al haar familieleden, inclusief haar siblings, conservatief zijn (CGVS, 3/4/2018, p. 5). Uw echtgenote verklaart ook dat haar eigen nichten en neven zich conservatief opstellen en haar aanspreken op het dragen van broek en hoofddoek (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 5). Later stelt uw vrouw dan weer dat noch haar eigen nichten, noch neven zich negatief opstellen ten aanzien van uw gezin (CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6-7). U verklaart dat de dochters van uw vrouws zussen wel degelijk kritiek hebben op jullie manier van leven in België, in het bijzonder op de hoofddoek en het al dan niet hebben van vriendjes (CGVS, 3/4/2018, pp. 6-7). Daar de verklaringen van uw echtgenote reeds intern tegenstrijdig zijn en uw verklaringen evenmin overeen

komen met de op verklaringen van uw echtgenote, komt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op losse schroeven te staan.

Nog stelt u dat uw kinderen dermate verwesterd zijn dat een terugkeer naar Afghanistan voor hen geen optie is. U verwijst naar de strikte regels met betrekking tot uiterlijk vertoon en kleding (CGVS, 3/4/2018, p. 8; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 5, 6; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5), de mogelijkheden tot naschoolse activiteiten/vrijtijdsbesteding (CGVS, 3/4/2018, pp. 6, 11; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 15; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 9) en vrije partnerkeuze (CGVS, 3/4/2018, p. 12; CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 13; CGVS R. (...), 3/4/2018, pp. 5-6; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 15). Nog verwijzen zij en uw echtgenote naar het algemeen intergeslachtelijk contact (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 14; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 14; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS S. (...), 3/4/2018, pp. 13, 14; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 10), de omgang met vrienden (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4). Ook vermelden uw kinderen de vrijheid van meningsuiting (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4) en de mogelijkheid van discotheekbezoeken, het luisteren naar muziek en de mogelijkheid tot het consumeren van alcohol (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5).

Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Inzake vrijtijdsbesteding dient te worden opgemerkt dat een al dan niet beperkte toegang tot voetballen, zwemmen of fietsen (CGVS, 3/4/2018, pp. 6, 11; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 15) geen schending van de grondrechten van de mens behelst, noch een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaakt. Betreffende de door u ingeroepen vrije partnerkeuze verwijst u opnieuw naar de plannen voor een gearrangeerd huwelijk met de kinderen van uw echtgenotes paternale oom Z. (...) (CGVS, 3/4/2018, pp. 11-12). Daar er aan dit element reeds in uw tweede verzoek door het CGVS geen geloof aan werd gehecht, hetgeen werd gevolgd door de RVV, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voor uw kinderen ingeroepen vrees. Met betrekking tot de door u aangehaalde omgangsregels en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen zoals omgangs- en gedragsregels alsook kledij gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U, uw echtgenote, zonen en dochters zijn trouwens nog steeds moslims (CGVS, 3/4/2018, p. 3; CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 4; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 4; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 8; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 8; CGVS S. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 6). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

Voorts stelt u dat u in Afghanistan de kansen op onderwijs en werk voor uw kinderen vreest. U stelt dat uw kinderen geen toekomst hebben in Afghanistan en dat zij niet naar school kunnen gaan, noch kunnen studeren (CGVS, 3/4/2018, p. 14). Uw echtgenote verklaart bovendien dat de scholen in Afghanistan kwalitatief onder doen voor de scholen in België (CGVS K. (...), 3/4/2018, p. 8). Ook uw kinderen beroepen zich op de kansen op onderwijs en werk in Afghanistan (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 5; CGVS N. (...), 3/4/2018, p. 3; CGVS Z. (...), 3/4/2018, p. 9; CGVS S. (...), 3/4/2018, pp. 11, 13; CGVS R. (...), 3/4/2018, pp. 9, 10). Betreffende werkkansen dient te worden vermeld dat dit een louter socio-economisch motief betreft dat niet ressorteert onder de Geneefse Vluchtelingenconventie, noch wijst op een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a, b of c van de Vreemdelingenwet. Inzake onderwijskansen dient er te worden opgemerkt dat uw zonen en dochters tot uw vertrek uit Afghanistan naar school gingen (CGVS, 3/4/2018, p. 9). Uw verklaringen dat uw kinderen bij een terugkeer naar Afghanistan niet naar school zouden kunnen gaan, houdt dus geen steek. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt bovendien dat dat er heel veel scholen gevestigd zijn in Kabul stad, zowel privé- en overheidsscholen als privé- en overheidsinstellingen van hoger onderwijs. De beste scholen en universiteiten, zowel publieke als privéinstellingen, bevinden zich voornamelijk in Kabul. Er kan dan ook worden aangenomen dat u desgewenst in uw thuisstad Kabul een passende onderwijsinstelling kan vinden.

Voor de volledigheid dient te worden vermeld dat u en uw echtgenote verwijzen naar de gewelddadige dood van het Afghaanse meisje Farkhonda in maart 2015 (CGVS, 3/4/2018, p. 6; CGVS K. (...), 3/4/2018, pp. 6, 7). Ook enkele van uw kinderen verwijzen tijdens hun persoonlijk onderhoud naar Farkhonda (CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 6; CGVS S. (...), 3/4/2018, p. 14; pp. CGVS R. (...), 3/4/2018, p. 9, 11). U vreest dat u of uw dochters een gelijkaardig lot beschoren zal zijn wanneer u de in Afghanistan geldende regels en gebruiken niet zou opvolgen (CGVS, 3/4/2018, p. 6). De verwijzing naar de zaak van Farkhonda, een Afghaanse vrouw die werd vermoord na valselijk te zijn beschuldigd van het in brand steken van een koran, volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt

bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Voormelde zaak heeft immers geen betrekking op u persoonlijk en staat volledig los van uw asielaanvraag. Uit niets blijkt dat u hetzelfde lot of een gelijkaardig lot is beschoren als Farkhonda in geval van terugkeer, noch maakt u dat op enig moment aannemelijk. Bovendien verklaart u in Afghanistan geen problemen te hebben gehad omwille van uw voorgehouden conflicterende houding jegens de aldaar geldende regels en gebruiken (CGVS, 3/4/2018, p. 6). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig aangetast.

Nog dient te worden opgemerkt dat – betreffende scholing in België en kennis van de Nederlandse taal – het CGVS enkel bevoegd is bevoegd voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. Voor het verkrijgen van een verblijf in België op basis van zuiver humanitaire redenen dient u andere, in de Vreemdelingenwet voorziene procedures, aan te wenden.”

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de stad Kabul en hierbij verwijst naar het risico op zelfmoordaanslagen (CGVS, 3/4/2018, p. 14) dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U haalt aan dat u in de stad Kabul het risico loopt om slachtoffer te worden van een zelfmoordaanslag, maar u kan deze vrees op geen enkel moment personaliseren. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, oordeelde het CGVS bovendien reeds in uw eerste asielaanvraag dat er van u en uw familie redelijkerwijs verwacht kan worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt. Hoewel dit intern vestigingsalternatief door u werd betwist, trad de RVV het CGVS bij in haar argumentatie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kaboel over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het tweede volgende verzoek van uw vader A.G.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639Y), het tweede volgende verzoek van uw moeder K.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639BY), het eerste volgende verzoek van uw broer R.G. (...) (OV 8.2270.525; CGVS 16/15154Z), het eerste volgende verzoek van uw broer N.G. (...) (OV 8.270.573; CGVS 16/15155Z), het eerste verzoek van uw broer R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978), het eerste verzoek van uw zus S.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978/C) en het eerste verzoek van uw zus R.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 17/18978/D) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.4. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.R. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Tadzjiek van origine te zijn. U verklaart afkomstig te zijn uit Kabul en daar te hebben gewoond tot uw komst naar België in september 2013.

Uw ouders, A.A.G. (...) (OV 7.770.102; CGVS 13/16639/Y) en K.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), dienden op 23 september 2013 in België een verzoek om internationale bescherming in. Hun verzoek om internationale bescherming werd op 1 december 2015 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw ouders gingen hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 15 april 2016 een arrest gevelde in hun dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U diende samen met uw ouders, uw broer N. (...) (OV 8.270.573; CGVS 16/15155/Z) en uw minderjarige zus Z. (...) (OV 7.770.112; CGVS 16/15106/Z) op 13 juni 2016 uw eerste verzoek om internationale bescherming in. U verwijst naar dezelfde problemen die uw ouders tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming hebben aangehaald. U verklaart in dit verband dat de taliban uw vader met zijn bus had tegengehouden en explosieven in zijn bus had gestoken. Uw vader zou zijn bus nadien hebben achtergelaten en naar huis zijn gekomen. U zou samen met uw familie onmiddellijk zijn vertrokken uit uw huis en 4 of 5 dagen bij uw oom langs moederskant in Kabul hebben verbleven en nadien het land hebben verlaten met uw ouders, broers en zussen.

Daarnaast verklaart u dat u in uw kindertijd was verloofd met T. (...), de dochter van de oom van uw moeder, A. (...). Uw zus Z. (...) zou nog voor haar geboorte beloofd zijn aan de broer van T. (...), M. (...). U verklaart dat u T. (...) nooit leuk had gevonden. Uw moeder zou ongeveer een jaar voor uw gehoor op het CGVS zijn opgebeld door de moeder van T. (...) en M. (...) omdat haar man foto's en video's zou hebben gevonden u en T. (...). T. (...) zou ernstig geslagen zijn door haar vader omwille van deze ontdekking. U en uw zus zouden na deze ontdekking duidelijk hebben gemaakt aan jullie ouders dat jullie niet langer wilden trouwen met deze personen. Nadat uw familie dit had bekendgemaakt aan de familie van T. (...) en M. (...), zou de oom van uw moeder heel boos zijn geworden en gezegd hebben dat jullie ook in Europa niet veilig zijn. Hij zou uw oom langs moederskant hebben bezocht in Kabul en hem verweten hebben dat hij uw familie had laten vertrekken. Hij zou ook hebben geprobeerd om jullie woning op te eisen. Hij zou daarnaast ook uw tante langs vaderskant hebben bezocht en haar gevraagd hebben om een dochter af te staan. Hij zou regelmatig de bedreigingen ten aanzien van uw familie herhalen tegen uw oom langs moederskant in Kabul. U verklaart dat de oom van uw moeder een verleden heeft met de Mujahedin en dat zijn familie gevaarlijk is omdat zij wapens hebben. Uit vrees dat de oom van uw moeder wraak zou nemen, zou u een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Daarnaast verklaarde u dat uw mentaliteit veranderd is sinds uw komst naar België en dat dit ook een risico voor u kan inhouden in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Uw verzoek werd op 1 februari 2017 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 13 december 2017 een arrest gevelde in uw dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U diende op 15 december 2017 uw tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees naar dezelfde problemen die u tijdens uw eerste verzoek heeft aangehaald. U verklaart dat uw problemen met de taliban en de overheid nog steeds actueel zijn, maar maakt geen melding van actuele gebeurtenissen inzake deze problemen.

Ook de problemen met Z. (...), ook A. (...) genoemd, zijn volgens uw verklaringen nog steeds actueel. U voegt toe dat Z. (...) ondertussen via een ouderenraad uw huis in Kabul heeft ingenomen. Ook zou hij u en uw gezin via uw broer A. (...) met de dood hebben bedreigd.

Daarnaast verklaart u dat uw mentaliteit nog steeds een actueel probleem vormt daar het een risico voor u kan inhouden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Zo zou u daar niet de vrijheid beleven die u hier kent en zou u niet bevriend kunnen zijn met vrouwen die geen familie zijn.

Daarnaast haalde u aan dat een leerkracht in Afghanistan ooit uw borst, onderrug, nek en schouders heeft aangeraakt. In de sportles zouden andere jongens u geknuffeld hebben, aanvankelijk meende u dat dit louter vriendschappelijk was maar achteraf zou u beseft hebben dat hier een seksuele bijbedoeling achter zat. U voegde toe dat Afghaanse mannen u ook probeerden aan te raken op straat en u vaak nariepen omdat u een lichte huid hebt.

Tevens bent u heden verloofd met een vrouw van Afghaanse origine die de Belgische nationaliteit heeft.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: een attest waaruit blijkt dat u in psychologische begeleiding bent (06.04.2018, Dr. M. (...)) en een

verhuurcontract van Efsane feestzaal, ondertekend door uw vader, waarin bevestigd wordt dat een bruiloft zal plaatsvinden op 15 juli 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt in casu aan dat u in België op consultatie gaat bij een psychologe, wat u staft aan de hand van een attest (06.04.2018, Dr. M. (...)). Dit attest bevestigt enkel dat u in psychologische begeleiding bent. Hieruit valt niet af te leiden voor welke problemen u dan wel in behandeling bent, noch in welke zin een dergelijke opvolging gelinkt is aan de problemen die u aanhaalt bij het CGVS. Bovendien kan uit het document niet afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn om op een normale wijze deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake uw problemen met de taliban en de overheid (CGVS, p.4) dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RVV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake het gedwongen huwelijk van uw zus en uzelf met de kinderen van uw moeders paternale oom Z. (...) (CGVS, p.4) dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RVV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn en dat oom Z. (...) zich intussen uw ouderlijk huis heeft toegeëigend wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Daarnaast haalde u aan dat een leerkracht in Afghanistan ooit uw borst, onderrug, nek en schouders heeft aangeraakt. In de sportles zouden andere jongens u geknuffeld hebben, aanvankelijk meende u dat dit louter vriendschappelijk was maar achteraf zou u beseft hebben dat hier een seksuele bijbedoeling achter zat. U voegde toe dat Afghaanse mannen u ook probeerden aan te raken op straat en u vaak nariepen omdat u een lichte huid hebt (CGVS, p.7-8). Dit laatste is echter helemaal niet aannemelijk. Hoe dan ook kunnen bovenstaande feiten niet kunnen worden gelijkgesteld met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden op ernstige schade.

U verklaart dat u bijna vijf jaar in België leeft en dat uw denken over mensen, studies en hoe met mensen om te gaan, is veranderd, met name verklaart u dat er hier geen verschil is tussen jongens en meisjes en dat u hier - in tegenstelling tot in Afghanistan - vrienden kunt zijn en contact kunt hebben met beide geslachten (CGVS, p.4-5). Hier zou u makkelijker kunnen discussiëren over religie (CGVS, p.4). U zou zich moeten aanpassen aan de Afghaanse normen en waarden indien u terug in Afghanistan zou gaan wonen (CGVS, p.5). Hierover dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

In verband met uw verklaringen dat u in Afghanistan niet zult kunnen werken waardoor u drugsverslaafde en dief zou worden (CGVS, p.10), moet worden opgemerkt dat dit een blote bewering is. Bijgevolg heeft u op geen enkele objectieve manier kunnen aantonen dat u in geval van een eventuele terugkeer een dergelijk lot zou kunnen ondergaan. In dit opzicht moet worden opgemerkt dat uw vader heel zijn volwassen leven werk heeft gehad in Afghanistan, meer bepaald was uw vader sinds zijn 18de tot zijn vertrek een buschauffeur (CGVS vader A.G.G. (...)) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639) dd. 04.11.2013, p. 6).

U geeft overigens aan dat u binnenkort gaat trouwen (CGVS, p.4-5, 8). U legt hiervoor een huurcontract van zaal Efsane voor, waarin bevestigd wordt dat uw vader een contract tekende om aldaar een zaal te huren voor een bruiloft die plaatsvindt op 15 juli 2017. Het feit dat u verloofd bent, wijzigt echter niets aan het bovenstaande. Bovendien is uw toekomstige echtgenote van Afghaanse origine (CGVS, p.4). In dien u een verblijfsstatus wenst te bekomen op basis van u relatie met een legaal in België verblijvende vreemdeling dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden.

Het door u voorgelegde psycho-medisch attest werd hierboven reeds besproken. Tevens dient opgemerkt dat medische problemen op zich niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele

situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad geviséerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten. Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de stad Kabul en hierbij verwijst naar het risico op aanslagen (CGVS, p.7), dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het tweede volgende verzoek van uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y), het tweede volgende verzoek van uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), het eerste volgende verzoek van uw broer N.G. (...) (O.V. 8.270.573; CGVS 16/15155/Z), het eerste verzoek van uw broer R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978), het eerste volgende verzoek van uw zus Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106/Z), het eerste verzoek van S.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/C) en het eerste verzoek van R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/D) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.5. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.N. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Tadzjiek van origine te zijn. U verklaart afkomstig te zijn uit Kabul en daar te hebben gewoond tot uw komst naar België in september 2013.

Uw ouders, A.G.G. (...) (OV 7.770.102; CGVS 13/16639/Y) en K.G. (...) (OV 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), dienden op 23 september 2013 in België een verzoek om internationale bescherming in. Hun verzoek om internationale bescherming werd op 1 december 2015 afgesloten met een weigering

van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw ouders gingen hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 15 april 2016 een arrest geveld in hun dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U diende samen met uw ouders, uw broer R. (...) (OV 8.270.525; CGVS 16/15154/Z) en uw minderjarige zus Z. (...) (OV 7.770.112; CGVS 16/15106/Z) op 13 juni 2016 uw eerste verzoek om internationale bescherming in. U verwijst naar dezelfde problemen die uw ouders tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming hebben aangehaald. U verklaart in dit verband dat de taliban uw vader met zijn bus had tegengehouden en explosieven in zijn bus had gestoken. Uw vader zou zijn bus nadien hebben achtergelaten en naar huis zijn gekomen. U zou samen met uw familie onmiddellijk zijn vertrokken uit uw huis en 4 of 5 dagen bij uw oom langs moederskant in Kabul hebben verbleven en nadien het land hebben verlaten met uw ouders, broers en zussen.

Daarnaast zouden uw broer R. (...) en zus Z. (...) in hun kindertijd zijn verloofd met, respectievelijk, T. (...) en M. (...), de dochter en zoon van de oom van uw moeder, A. (...). Uw moeder zou door de moeder van T. (...) en M. (...) zijn opgebeld omdat haar man foto's en video's had gevonden van R. (...) en T. (...). T. (...) zou ernstig geslagen zijn door haar vader. Uw broer en zus zouden na deze ontdekking duidelijk hebben gemaakt dat zij niet langer wilden trouwen met deze personen. Nadat uw familie dit had bekendgemaakt aan de familie van T. (...) en M. (...), zou de oom van uw moeder heel boos zijn geworden en gezegd hebben dat jullie ook in Europa niet veilig zijn. Hij zou uw oom langs moederskant hebben bezocht in Kabul en hem verweten hebben dat hij uw familie had laten vertrekken. Hij zou ook uw tante langs vaderskant hebben bezocht en haar gevraagd hebben om een dochter af te staan. Hij zou regelmatig zijn zoon naar uw tante langs vaderskant in Kabul sturen om haar te intimideren met zijn wapens. Uit vrees dat de oom van uw moeder wraak zou nemen, zou u een asielaanvraag hebben ingediend.

Daarnaast verklaart u dat uw mentaliteit veranderd is sinds uw komst naar België en dat dit ook een risico voor u kan inhouden in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Uw verzoek werd op 1 februari 2017 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft op 13 december 2017 een arrest geveld in uw dossier en heeft hierbij de beslissing van het CGVS gevolgd.

U diende op 15 december 2017 uw tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees naar dezelfde problemen die u tijdens uw eerste verzoek heeft aangehaald. U verklaart dat uw problemen met de taliban en de overheid nog steeds actueel zijn, maar maakt geen melding van actuele gebeurtenissen inzake deze problemen.

Ook de problemen met Z. (...), ook A. (...) genoemd, zijn volgens uw verklaringen nog steeds actueel. U voegt toe dat Z. (...) ondertussen via een ouderenraad uw huis in Kabul heeft ingenomen. Ook zou hij u en uw gezin via uw broer A. (...) met de dood hebben bedreigd.

Daarnaast verklaart u dat uw mentaliteit nog steeds een actueel probleem vormt daar het een risico voor u kan inhouden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Zo zou u daar niet de vrijheid beleven die u hier kent en zou u niet bevriend kunnen zijn met vrouwen die geen familie zijn.

U legde geen documenten voor ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt inzake uw problemen met de taliban, de familie die u bedreigt en de overheid (DVZ verklaring volgende verzoek, p.2) dient te worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RvV werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn en dat oom Z. (...) zich intussen uw ouderlijk huis heeft toegeëigend wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

U verklaart dat u bijna vijf jaar in België leeft en dat uw denken over mensen, studies en hoe met mensen om te gaan, is veranderd, met name verklaart u dat er hier geen verschil is tussen jongens en meisjes en dat u hier - in tegenstelling tot in Afghanistan - vrienden kunt zijn en contact kunt hebben met beide geslachten (CGVS, p.3). Hierover dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

Betreffende uw verklaringen dat u in Afghanistan niet naar school kunt gaan om er uw studies verder te zetten omdat u geen document heeft om aan te tonen dat u de afgelopen jaren onderwijs heeft genoten, dat u vreest op school in Afghanistan niet te worden aanvaard omdat u er verschillende jaren niet naar school bent gegaan (CGVS, p.3), moet vooreerst worden vastgesteld dat u deze verklaringen niet staaft aan de hand van enige concrete feiten of gegevens. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt bovendien dat dat er heel veel scholen gevestigd zijn in Kabul stad, zowel privé- en overheidsscholen als privé- en overheidsinstellingen van hoger onderwijs. De beste scholen en universiteiten, zowel publieke als privéinstellingen, bevinden zich voornamelijk in Kabul. Er kan dan ook worden aangenomen dat u desgewenst in Kabul een passende onderwijsinstelling kan vinden.

In verband met uw verklaringen dat u in Afghanistan niet zult kunnen werken waardoor u drugsverslaafde en dief zou worden (CGVS, p.6), moet worden opgemerkt dat dit een blote bewering is. Bijgevolg heeft u op geen enkele objectieve manier kunnen aantonen dat u in geval van een eventuele terugkeer een dergelijk lot zou kunnen ondergaan. In dit opzicht moet worden opgemerkt dat uw vader heel zijn volwassen leven werk heeft gehad in Afghanistan, meer bepaald was uw vader sinds zijn 18de tot zijn vertrek een buschauffeur (CGVS vader A.G.G. (...)) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639) dd. 04.11.2013, p. 6).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld,

waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten. Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de stad Kabul en hierbij verwijst naar het risico op aanslagen (CGVS, p.6), dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het tweede volgende verzoek van uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y), het tweede volgende verzoek van uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), het eerste volgende verzoek van uw broer R.G. (...) (O.V. 8.270.525; CGVS 16/15154/Z), het eerste verzoek van uw broer R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978), het eerste volgende verzoek van uw zus Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106/Z), het eerste verzoek van S.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/C) en het eerste verzoek van R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/D) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.6. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.R. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent een soenniet. U bent afkomstig van de stad Kabul. Uw geboortedatum werd vastgelegd op 31 december 2000.

In Afghanistan vervoerde uw vader mensen per bus op de weg tussen Kabul en Mazar-e Sharif. Op een dag werd uw vader tegengehouden door de taliban die wilden dat hij explosieven naar Mazar-e Sharif zou brengen. Eerst weigerde uw vader dit. Maar nadat ze hem geslagen hadden, besloot hij ermee in te stemmen. Onderweg liet uw vader de bus achter en keerde terug naar Kabul.

Hierna verliet u samen met uw familie Afghanistan. Uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639), uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/B), uw meerderjarige broers R.G. (...) (O.V. 8.2270.525; CGVS 16/15154) en N.G. (...) (O.V. 8.270.573; CGVS 16/15155), en uw minderjarige zussen Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106), S.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/C) en R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/D) verblijven eveneens in België.

Uw vader A.G.G. (...) en uw moeder K.G. (...) hebben op 23 september 2013 een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Hun verzoek werd op 1 december 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde asielmotieven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgde op 15 april 2016 deze beoordeling en beslissing. Tegen deze beslissing dienden uw ouders geen cassatieberoep in. Op 13 juni 2016 dienden uw beide ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook uw broers R. (...) en N. (...) en uw zus Z. (...) dienden diezelfde dag hun eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 1 februari 2017 besloot het CGVS in het kader van deze verzoeken tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde asielmotieven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgde op 13 december 2017 deze beoordeling en beslissing. Tegen deze beslissing van de RVV dienden uw ouders, broers en zus geen cassatieberoep in. U en uw twee zussen S. (...) en R. (...) dienden op 7 december 2017 jullie eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw zus Z. (...) en uw broers R. (...) en N. (...) dienden op respectievelijk 15 december 2017 en 22 januari 2018 een tweede verzoek in. Op 22 januari 2018 dienden uw ouders een derde verzoek in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat, nadat u in België aankwam, de overheid de bus van uw vader met de explosieven erin vond. Hierna was de politie op zoek naar uw vader en kwamen er agenten naar uw ouderlijk huis in Kabul.

Verder haalt u aan dat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) sinds hun kindertijd verloofd waren met respectievelijk de dochter en de zoon van Z. (...) ofte A. (...), de oom van uw moeder. Na jullie aankomst in België zei R. (...) aan uw ouders dat hij niet met de dochter van de oom van uw moeder wilde huwen. Later zei Z. (...) dat ook zij niet met de zoon van Z. (...) wilde huwen. Wanneer Z. (...) dit vernam, bedreigde hij uw familie. Ook viel Z. (...) de dochters van de tante van uw vader lastig. U weet niet op welke manier hij ze lastigviel. Zes à zesenhalf maand geleden verzamelde Z. (...) de ouderen waarna deze besloten dat uw ouderlijk huis nu van Z. (...) is.

Daarnaast haalt u aan dat u bijna vijf jaar in België leeft en dat uw denken over mensen, studies en hoe met mensen om te gaan, is veranderd. Hier is er namelijk geen verschil tussen jongens en meisjes en kunt u bevriend zijn met beide geslachten. In Afghanistan daarentegen kan een jongen enkel bevriend zijn met andere jongens en kan een jongen problemen krijgen wanneer hij een simpele vraag aan een meisje stelt. Ook dit meisje krijgt dan problemen.

Tevens verklaart u dat u in België uw toekomstige partner kan kiezen, hetgeen in Afghanistan onmogelijk is omdat uw familie daar voor u een partner kiest. Meer bepaald vreest u dat de familie van uw moederskant misschien een partner voor u zou willen kiezen.

Ook stelt u dat u in Afghanistan niet naar school kunt gaan om er uw studies tot lasser verder te zetten. U heeft namelijk geen document om in Afghanistan aan te tonen dat u de afgelopen jaren onderwijs heeft genoten. U vreest in Afghanistan op school niet te worden aanvaard omdat u er verschillende jaren niet naar school bent gegaan. Bovendien bent u ouder geworden en kan u niet tussen kinderen zitten om te studeren.

Tevens verklaart u dat u in Afghanistan niet zult kunnen werken waardoor u uw familie niet zult kunnen steunen. U vreest dat u er verplicht zal zijn om geld te verdienen met werk dat misschien geen goed werk is omdat zelfs mensen met een diploma er geen werk vinden. U maakt nog minder kans om in Afghanistan werk te vinden omdat u niet bent afgestudeerd. Indien u geen werk heeft in Afghanistan vreest u dat u, net als sommige andere werklozen, zal beginnen met drugs te roken.

U legt een kopie van een brief dd. 29 november 2017 van uw advocaat neer waarin uw advocaat vermeldt dat u geen toekomst heeft in Afghanistan, dat u er niet de kans zal krijgen om uw studies af te maken en dat u bezig bent als professionele voetballer, dat u 13 jaar was toen u naar België kwam en dat u bent veranderd tijdens uw verblijf in België. Tevens legt u een kopie van een brief dd. 4 december 2017 van uw advocaat neer waarin wordt vermeldt dat u en uw zus S. (...) en R. (...) wensen asiel aan te vragen omdat jullie vrezen te worden vervolgd in het land van herkomst en jullie tijdens het gehoor wensen te worden bijgestaan door jullie moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw asioldossier blijkt immers dat uw geboortedatum werd vastgelegd op 31 december 2000, hetgeen met zich meebrengt dat u als minderjarige dient te worden beschouwd. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarige op een professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft uw verklaringen omtrent de problemen waardoor u en uw familie Afghanistan hebben verlaten, meer bepaald verklaart u dat uw vader door de taliban werd benaderd om met zijn bus explosieven naar Mazar-e Sharif te brengen doch dit niet deed waardoor u vreest voor vervolging door de taliban en ook door de overheid, die de bus van uw vader met de explosieven erin vond (CGVS, p. 13), dient te worden opgemerkt dat uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639) deze asielmotieven in het kader van zijn drie opeenvolgende verzoeken heeft aangehaald (zie administratief dossier). In verband met deze asielmotieven moet worden vastgesteld dat het eerste verzoek van uw vader door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werden bevestigd. Ook in het tweede verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er opnieuw geen geloof kon worden gehecht aan de door uw vader voorgehouden asielmotieven. De RVV bevestigde weerom deze beoordeling en beslissing. Ook in het kader van het derde en huidige verzoek van uw vader werd besloten dat er nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan dit asielmotief (zie administratief dossier). Bijgevolg moet ook ten aanzien van u worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan dit verklaarde asielmotief.

In verband met uw verklaarde problemen met de oom van uw moeder omdat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) de in hun kindertijd vastgelegde verloving met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder verbraken (CGVS, p. 13 & 14), moet worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat uw vader in het kader van zijn tweede verzoek heeft uiteengezet. In het kader van dat verzoek werd vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan dit asielmotief (zie administratief dossier). Uw vader haalde dit motief opnieuw aan in het kader van zijn derde en huidige verzoek, maar andermaal werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaarde problemen met de oom van uw moeder (zie administratief dossier). Bijgevolg kan er ook in uw hoofde geen geloof worden gehecht aan dit verklaarde asielmotief.

Aangaande uw verklaringen dat u bijna vijf jaar in België leeft en dat uw denken over mensen, studies en hoe met mensen om te gaan, is veranderd, met name verklaart u dat er hier geen verschil is tussen jongens en meisjes en dat u hier - in tegenstelling tot in Afghanistan - bevriend kunt zijn en contact kunt hebben met beide geslachten (CGVS, p. 14 & 15), dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De

vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

In verband met uw verklaring dat u in België uw toekomstige partner kan kiezen, hetgeen in Afghanistan onmogelijk is omdat uw familie daar voor u een partner kiest en meer bepaald zou de familie van uw moederskant mogelijks een partner voor u willen kiezen (CGVS, p. 15), dient te worden vastgesteld dat dit louter een blote bewering is die u geenszins heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Meer bepaald moet hieromtrent vooreerst worden gewezen op de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) sinds hun kindertijd verloofd waren met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder (zie supra ; zie administratief dossier). Bovendien heeft u er geen weet van of de familie langs moederskant al dan niet een potentiële verloofde voor u op het oog heeft (CGVS, p. 15).

Betreffende uw verklaringen dat u in Afghanistan niet naar school kunt gaan om er uw studies tot lasser verder te zetten omdat u geen document heeft om aan te tonen dat u de afgelopen jaren onderwijs heeft genoten, dat u vreest op school in Afghanistan niet te worden aanvaard omdat u er verschillende jaren niet naar school bent gegaan en dat u ouder bent geworden en dus niet kunt zitten tussen kinderen om te studeren (CGVS, p. 13, 16 & 17), moet vooreerst worden vastgesteld dat u deze verklaringen niet staft aan de hand van enige concrete feiten of gegevens. In verband met uw verklaring dat vrienden van uw vrienden niet meer werden aanvaard op school nadat ze een aantal jaren niet meer naar school waren gegaan, moet worden opgemerkt dat u de namen van deze betreffende personen niet kent en dat u niet precies weet waarom deze personen gedurende verschillende jaren niet naar school zijn gegaan (CGVS, p. 17). Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt bovendien dat dat er heel veel scholen gevestigd zijn in Kabul stad, zowel privé- en overheidsscholen als privé- en overheidsinstellingen van hoger onderwijs. De beste scholen en universiteiten, zowel publieke als privéinstellingen, bevinden zich voornamelijk in Kabul (zie administratief dossier). Er kan dan ook worden aangenomen dat u desgewenst in Kabul een passende onderwijsinstelling kan vinden.

In verband met uw verklaringen dat u in Afghanistan niet zult kunnen werken waardoor u uw familie niet zult kunnen steunen en dat u er verplicht bent om geld te verdienen met werk dat misschien geen goed werk is (CGVS, p. 13 & 17), moet worden opgemerkt dat u hieromtrent enkel verwijst naar één persoon die op het nieuws was verschenen en die na een tijdje werkloos te zijn geweest, drugsverslaafd was geworden (CGVS, p. 17). Bijgevolg heeft u op geen enkele objectieve manier kunnen aantonen dat u in geval van een eventuele terugkeer hetzelfde lot zou kunnen ondergaan. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat deze door u ingeroepen socio-economische problemen in Afghanistan geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. In dit opzicht moet ook worden opgemerkt dat uw vader heel zijn volwassen leven werk heeft gehad in Afghanistan, meer bepaald was uw vader sinds zijn 18de tot zijn vertrek een buschauffeur (CGVS vader A.G.G. (...)) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639) dd. 04.11.2013, p. 6). Het rapport dd. 5 februari 2018 van Amnesty International waarnaar uw advocaat verwijst en waarover hij verklaart dat hierin is gesteld dat jonge mensen tussen 18 en 40 jaar een risico lopen om in een situatie terecht te komen waarin ze geen werk of geen toegang tot werk kunnen hebben (CGVS, p. 19), is algemeen van aard en bevat geen informatie dat een ander licht kan werpen op bovenstaande vaststellingen hieromtrent. Hetzelfde dient te worden gezegd over het door uw advocaat aangehaalde rapport van de asielinstantie in Ierland dd. 25 januari 2018 waarin volgens uw advocaat verwezen wordt naar de situatie van Afgaanse terugkeerders die in Europa hebben gestudeerd en waarin gesteld wordt dat die situatie heel moeilijk is en dat het niet vanzelfsprekend is om zich in Afghanistan te hervestigen (CGVS, p. 19). Het louter verwijzen naar algemene rapporten kan immers geenszins aantonen dat er in uw hoofde sprake is van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In verband met de door u neergelegde documenten moeten onderstaande vaststellingen worden opgemerkt.

In verband met de kopie van een brief dd. 29 november 2017 van uw advocaat waarin uw advocaat vermeldt dat u geen toekomst heeft in Afghanistan, dat u er niet de kans zal krijgen om uw studies af te maken en dat u bezig bent als professionele voetballer, dat u 13 jaar was toen u naar België kwam en dat u bent veranderd tijdens uw verblijf in België, dient te worden opgemerkt dat deze brief geen gegevens bevat die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kunnen stellen. Wat betreft de verklaring van uw advocaat in dit document als zou u een professionele voetballer zijn, moet worden

vastgesteld dat u verklaart te spelen bij de ploeg Sint-Martinus Halle die behoort tot de derde provinciale en waarvoor u "reserve a" bent (CGVS, p. 5). Bijgevolg kan er bezwaarlijk worden gesteld dat u een professionele voetballer bent. Bovendien ontkent u zelf dat het voetbal een reden is waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p. 18).

Betreffende de kopie van een brief dd. 4 december 2017 van uw advocaat waarin wordt vermeldt dat u en uw zussen S. (...), R. (...) en Z. (...) wensen asiel aan te vragen omdat jullie vrezen te worden vervolgd in het land van herkomst en jullie tijdens het gehoor wensen te worden bijgestaan door jullie moeder, dient te worden opgemerkt dat in het kader van uw asielaanvraag werd besloten om een persoonlijk onderhoud te houden zonder de aanwezigheid van één van uw ouders. Artikel 57/1, § 3, tweede lid van de wet voorziet immers: "De minderjarige vreemdeling wordt tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een advocaat en, in voorkomend geval, door één enkele vertrouwenspersoon". Bovendien blijkt uit de memorie van toelichting bij artikel 57/1: "De aanwezigheid van de ouder(s) is niet aangewezen om diverse redenen. Zo zou de aanwezigheid van de ouder(s) het onderhoud met de minderjarige kunnen bemoeilijken of het kind zelfs intimideren, zeker in het geval de minderjarige tegenstrijdige belangen heeft met de ouder(s)." Voorts blijkt uit de memorie van toelichting dat een ouder niet kan optreden als een vertrouwenspersoon, omdat hij niet voldoet aan de voorwaarde dat beroepshalve gespecialiseerd moet zijn: "De voorwaarden waaraan deze vertrouwenspersoon moet voldoen worden bepaald door de Koning, maar het lijkt nogal evident te zijn dat het moet gaan om een persoon die beroepshalve gespecialiseerd is in bijstand aan personen of asiel en dus in onafhankelijkheid zijn opdracht kan uitoefenen, zonder dat de minderjarige zich geïntimideerd voelt." Daarenboven moet worden opgemerkt dat, wanneer aan uw vader voor het begin van het onderhoud wordt verteld dat uw persoonlijk onderhoud zal plaatsvinden zonder de aanwezigheid van de ouder, hij geen bezwaar maakte (CGVS, p. 2).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtredenen geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening

gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad geviséerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de stad Kabul en hierbij verwijst naar het risico op zelfmoordaanslagen (CGVS, p. 18), dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U haalt aan dat in de stad Kabul één of twee keer per week een zelfmoordaanslag plaatsvindt (CGVS, p. 18), maar u kan deze vrees op geen enkel moment personaliseren.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het derde verzoek van uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y) en uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), het tweede verzoek van uw broers R.G. (...) (O.V. 8.2270.525; CGVS 16/15154/Z) en N.G. (...) (O.V. 8.270.573; CGVS 16/15155/Z), het tweede verzoek van uw zus Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106/Z) en het eerste verzoek van uw zussen S.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/C) en R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/D) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.7. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.S. als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent een soenniet. U bent afkomstig van de stad Kabul. Uw geboortedatum werd vastgelegd op 31 december 2004.

In Afghanistan vervoerde uw vader mensen per bus. Op een dag reed uw vader richting Mazar-e Sharif en werd hij tegengehouden door de Taliban die hem dwongen om explosieven te vervoeren. Onderweg liet uw vader de bus achter en keerde terug naar Kabul.

U verliet samen met uw familie Afghanistan. Uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y), uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), uw broers R.G. (...) (O.V. 8.2270.525; CGVS 16/15154), N.G. (...) (O.V. 8.270.573; CGVS 16/15155) en R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978) en uw zussen Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106) en R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978D) verblijven eveneens in België.

Uw vader A.G.G. (...) en uw moeder K.G. (...) hebben op 23 september 2013 een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Hun verzoek werd op 1 december 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde asielmotieven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgde op 15 april 2016 deze beoordeling en beslissing. Tegen deze beslissing dienden uw ouders geen cassatieberoep in. Op 13 juni 2016 dienden uw beide ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook uw broers R. (...) en N. (...) en uw zus Z. (...) dienden diezelfde dag hun eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 1 februari 2017 besloot het CGVS in het kader van deze verzoeken tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde asielmotieven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgde op 13 december 2017 deze beoordeling en beslissing. Tegen deze beslissing van de RVV dienden uw ouders, broers en zus geen cassatieberoep in. U, uw broer R. (...) en uw zus R. (...) dienden op 7 december 2017 jullie eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw zus Z. (...) en uw broers R. (...) en N. (...) dienden op respectievelijk 15 december 2017 en 22 januari 2018 een tweede verzoek in. Op 22 januari 2018 dienden uw ouders een derde verzoek in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) sinds hun kindertijd verloofd waren met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder. Na jullie aankomst in België zeiden R. (...) en Z. (...) aan uw ouders dat ze niet met hun tijdens de kindertijd aangeduide verloofden willen huwen. Hierna bedreigde de oom van uw moeder uw familie en eigende hij zich uw ouderlijk huis in Kabul toe.

Daarnaast haalt u aan dat u bijna vijf jaar in België leeft waardoor in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan zal worden getwijfeld of u een hijab heeft gedragen, of u broeken heeft gedragen en of u uw religie bent vergeten. U verklaart dat u geen hijab draagt en dat uw nichtjes langs moederskant en tantes langs vaderskant dit weten en u vertellen dat u zich gelukkig mag prijzen. De zonen van uw ooms en tantes langs moederskant willen dat vrouwen een hijab dragen. Tegen hen zegt u dat u een hijab draagt maar ze geloven u niet. Ook uw ouders zeggen hen dat u een hijab draagt.

U stelt dat u in Afghanistan misschien door de school niet zult worden aanvaard omdat u er gedurende vijf jaar niet heeft gestudeerd en u geen document heeft dat aantoonde dat u in tussentijd heeft gestudeerd. Ook stelt u dat uw ooms langs moederskant in Afghanistan u er niet naar school zouden laten gaan.

U verklaart dat uw ooms langs moederskant u niet zouden toelaten te werken in Afghanistan en dat sommige vrouwen er als het ware zijn opgesloten thuis, hetgeen u niet wil. Bovendien verklaart u dat in Afghanistan meisjes worden gedwongen te huwen en vreest u dat u misschien door de familie van uw moeder zou worden gedwongen om met iemand te huwen. Ook stelt u dat u hier alles kunt doen wat u wilt, zoals zwemmen, op vakantie gaan, fietsen en met jongens spreken. Tevens haalt u aan dat in Afghanistan meisjes worden verkracht, dat ze er zonder reden worden gedood en u geeft het voorbeeld van Farkhunda die er onterecht van werd beschuldigd de Koran te hebben verbrand.

U legt een kopie van een brief dd. 4 december 2017 van uw advocaat neer waarin wordt vermeldt dat u, uw broer R. (...) en uw zussen R. (...) en Z. (...) wensen asiel aan te vragen omdat jullie vrezen te worden vervolgd in het land van herkomst en jullie tijdens het gehoor wensen te worden bijgestaan door jullie moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw asiëldossier blijkt immers dat uw geboortedatum werd vastgelegd op 31 december 2004, hetgeen met zich meebrengt dat u als minderjarige dient te worden beschouwd. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft uw verklaringen omtrent de problemen waardoor u en uw familie Afghanistan hebben verlaten, meer bepaald verklaart u dat de taliban uw vader wilden dwingen om met zijn bus explosieven te vervoeren (CGVS, p. 11), dient te worden opgemerkt dat uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639) deze asiëlmotieven in het kader van zijn drie opeenvolgende verzoeken heeft aangehaald (zie administratief dossier). In verband met deze asiëlmotieven moet worden vastgesteld dat het eerste verzoek van uw vader door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werden bevestigd. Ook in het tweede verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er opnieuw geen geloof kon worden gehecht aan de door uw vader voorgehouden asiëlmotieven. De RVV bevestigde weerom deze beoordeling en beslissing. Ook in het kader van het derde en huidige verzoek van uw vader werd besloten dat er nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan dit asiëlmotief (zie administratief dossier). Bijgevolg moet ook ten aanzien van u worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan dit verklaarde asiëlmotief.

In verband met uw verklaarde problemen met de oom van uw moeder omdat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) de in hun kindertijd vastgelegde verlovings met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder verbraken (CGVS, p. 11), moet worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asiërelaas dat uw vader in het kader van zijn tweede verzoek heeft uiteengezet. In het kader van dat verzoek werd vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan dit asiëlmotief (zie administratief dossier). Uw vader haalde dit motief opnieuw aan in het kader van zijn derde en huidige verzoek, maar andermaal werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze verklaarde problemen met de oom van uw moeder (zie administratief dossier). Bijgevolg kan er ook in uw hoofde geen geloof worden gehecht aan dit verklaarde asiëlmotief.

Betreffende uw verklaringen dat in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan zal worden getwijfeld of u een hijab heeft gedragen, of u broeken heeft gedragen en of u uw religie bent vergeten (CGVS, p. 11 & 13), moet vooreerst worden opgemerkt dat dit louter blote beweringen zijn die u geenszins op een objectieve manier heeft kunnen staven. Meer bepaald stelt u dat de mensen in Afghanistan en uw familie in het bijzonder hierover kunnen roddelen. U haalt aan dat u dit weet omdat de mensen in Afghanistan zo zijn en omdat u hoorde dat mensen in Afghanistan niet goed zijn (CGVS, p. 14). Bovendien stelt u dat u en uw ouders tegen de zonen van uw ooms en tantes verklaren dat u nog steeds een hijab draagt (CGVS, p. 12). In verband met uw verklaring als zou er kunnen gedacht worden dat u uw religie bent vergeten, moet worden opgemerkt dat de Islamitische wet in Afghanistan weliswaar apostasie verbiedt, maar dat daar in uw geval echter geen sprake van is. U identificeert zich namelijk als soenniet (CGVS, p. 5). Voor zover er, zoals u verklaart, in uw gemeenschap in uw land van herkomst de valse perceptie zou bestaan dat u geen moslim meer bent, kan dit evenmin worden aanzien als een element dat tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou kunnen leiden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen (zie administratief dossier). Aangezien u nog steeds een soennitische moslima bent (CGVS, p. 5), volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie.

In verband met uw verklaringen dat u in Afghanistan misschien niet op school zult worden aanvaard omdat u er gedurende vijf jaar niet heeft gestudeerd en u geen document heeft dat aantoonst dat u in tussentijd heeft gestudeerd en dat uw ooms langs moederskant in Afghanistan u er niet naar school zouden laten gaan (CGVS, p. 11 & 13), moet andermaal worden vastgesteld dat u deze verklaringen niet staft aan de hand van enige concrete feiten of gegevens. U hoorde namelijk enkel

van uw moeder dat u niet zal worden aanvaard door de school (CGVS, p. 13). Gevraagd naar de manier waarop uw ooms langs moederskant u zou kunnen dwingen om niet naar school te gaan, stelt u dat u het niet weet, dat ze zeggen dat u thuis moet blijven en dat ze machtig zijn (CGVS, p. 13). Wanneer vervolgens gevraagd wordt op welke manier ze machtig zijn, antwoordt u enkel dat ze uw vader kunnen dwingen om druk op u te zetten door te herhalen dat u thuis moet blijven (CGVS, p. 13). Dit is evenwel een louter blote bewering. Bovendien moet worden opgemerkt dat u in Kabul reeds vier jaar naar school bent gegaan (CGVS, p. 4). Daarenboven blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie dat dat er heel veel scholen gevestigd zijn in Kabul stad, zowel privé- en overheidsscholen als privé- en overheidsinstellingen van hoger onderwijs. De beste scholen en universiteiten, zowel publieke als privéinstellingen, bevinden zich voornamelijk in Kabul (zie administratief dossier). Er kan dan ook worden aangenomen dat u desgewenst in Kabul een passende onderwijsinstelling kan vinden.

Ook aangaande uw verklaring dat uw ooms langs moederskant u niet zouden toelaten te werken in Afghanistan en dat sommige vrouwen als het ware zijn opgesloten thuis, hetgeen u niet wil (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat u deze verklaringen niet staft aan de hand van enig concreet gegeven. Ook hier verwijst u namelijk naar het feit dat uw ooms langs moederskant dit zouden kunnen doen doch u weet precies niet hoe en komt niet verder dan te stellen dat ze kunnen zeggen dat u thuis moet blijven en dat ze machtig zijn (CGVS, p. 13).

In verband met uw verklaring dat in Afghanistan meisjes worden gedwongen te huwen en dat u vreest dat u misschien door de familie van uw moeder zou worden gedwongen om met iemand te huwen, net als uw broer en zus die verloofd waren (CGVS, p. 11 & 13), dient te worden vastgesteld dat dit louter een blote bewering is die u geenszins heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Meer bepaald moet hieromtrent vooreerst worden gewezen op de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) sinds hun kindertijd verloofd waren met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder (zie supra ; zie administratief dossier). Bovendien ontkent u expliciet dat uw familie langs moederskant al een potentiële verloofde voor u in gedachten heeft (CGVS, p. 15).

Betreffende uw stelling dat u hier alles kunt doen wat u wilt, zoals zwemmen, op vakantie gaan, fietsen en met jongens spreken (CGVS, p. 13), dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/ kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

In verband met uw verklaring dat in Afghanistan meisjes worden verkracht, moet worden opgemerkt dat u hierbij verwijst naar de mullah van uw moskee in Afghanistan die een meisje heeft verkracht en naar een bericht op internet waarin gesteld werd dat een meisje van drie of vier jaar oud werd verkracht (CGVS, p. 11 & 14). Echter, deze twee voorbeelden van een verkrachting in Afghanistan kunnen geenszins aantonen dat dit u ook zal overkomen en dat er in uw hoofde sprake is van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Betreffende de verklaring van uw advocaat dat u een hele mooie juffrouw bent waardoor u het ideale slachtoffer bent om in Afghanistan te worden verkracht of ontvoerd (CGVS, p. 16), moet worden vastgesteld dat deze bewering louter hypothetisch is.

Aangaande uw verklaring u dat in Afghanistan meisjes zonder reden worden gedood en waarbij u het voorbeeld geeft van Farkhunda die onterecht ervan werd beschuldigd de koran te hebben verbrand (CGVS, p. 11 & 14), moet worden opgemerkt dat het verwijzen naar een voorbeeld geenszins kan aantonen dat er in uw hoofde in geval van een eventuele terugkeer sprake is van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande de verklaring van uw advocaat dat u amper Dari kunt lezen en schrijven waardoor u in Afghanistan gepest zult worden door klasgenoten omdat u de taal niet machtig bent (CGVS, p. 16), dient te worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering is die uw advocaat niet kan staven aan de hand van enig concreet en objectief gegeven.

Betreffende de kopie van een brief dd. 4 december 2017 van uw advocaat waarin wordt vermeldt dat u, uw broer R. (...) en uw zussen R. (...) en Z. (...) wensen asiel aan te vragen omdat jullie vrezen te worden vervolgd in het land van herkomst en jullie tijdens het gehoor wensen te worden bijgestaan door

jullie moeder, dient te worden opgemerkt dat in het kader van uw asielaanvraag werd besloten om een persoonlijk onderhoud te houden zonder de aanwezigheid van één van uw ouders. Artikel 57/1, § 3, tweede lid van de wet voorziet immers: "De minderjarige vreemdeling wordt tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een advocaat en, in voorkomend geval, door één enkele vertrouwenspersoon". Bovendien blijkt uit de memorie van toelichting bij artikel 57/1 : "De aanwezigheid van de ouder(s) is niet aangewezen om diverse redenen. Zo zou de aanwezigheid van de ouder(s) het onderhoud met de minderjarige kunnen bemoeilijken of het kind zelfs intimideren, zeker in het geval de minderjarige tegenstrijdige belangen heeft met de ouder(s)." Voorts blijkt uit de memorie van toelichting dat een ouder niet kan optreden als een vertrouwenspersoon, omdat hij niet voldoet aan de voorwaarde dat beroepshalve gespecialiseerd moet zijn: "De voorwaarden waaraan deze vertrouwenspersoon moet voldoen worden bepaald door de Koning, maar het lijkt nogal evident te zijn dat het moet gaan om een persoon die beroepshalve gespecialiseerd is in bijstand aan personen of asiel en dus in onafhankelijkheid zijn opdracht kan uitoefenen, zonder dat de minderjarige zich geïntimideerd voelt." Daarenboven moet worden opgemerkt dat, wanneer aan uw vader voor het begin van het onderhoud wordt verteld dat uw persoonlijk onderhoud zal plaatsvinden zonder de aanwezigheid van de ouder, hij geen bezwaar maakte (CGVS, p. 2).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het

conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de stad Kabul en hierbij verwijst naar het risico op verkrachting of bomexplosies (CGVS, p. 15), dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U haalt aan dat in de stad Kabul kan worden verkracht of dat er misschien een bomexplosie zal plaatsvinden (CGVS, p. 15), maar u kan deze vrees op geen enkel moment personaliseren.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het derde verzoek van uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y) en uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), het tweede verzoek van uw broers R.G. (...) (O.V. 8.2270.525; CGVS 16/15154/Z) en N.G. (...) (O.V. 8.270.573; CGVS 16/15155/Z), het eerste verzoek van uw broer R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978), het tweede verzoek van uw zus Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106/Z) en het eerste verzoek van uw zus R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/D) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.8. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.R. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent een soenniet. U bent afkomstig van de stad Kabul. Uw geboortedatum werd vastgelegd op 1 januari 2007.

U verklaart Afghanistan te hebben verlaten omwille van de problemen van uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y). U kunt niets vertellen over deze problemen.

U verliet samen met uw familie Afghanistan. Uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y), uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), uw broers R.G. (...) (O.V. 8.2270.525; CGVS 16/15154/Z), N.G. (...) (O.V. 8.270.573); CGVS 16/15155/Z) en R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978) en uw zussen Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106/Z) en S.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/C) verblijven eveneens in België.

Uw vader A.G.G. (...) en uw moeder K.G. (...) hebben op 23 september 2013 een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Hun verzoek werd op 1 december 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde asielmotieven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgde op 15 april 2016 deze beoordeling en beslissing. Tegen deze beslissing dienden uw ouders geen cassatieberoep in. Op 13 juni 2016 dienden uw beide ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook uw broers R. (...) en N. (...) en uw zus Z. (...) dienden diezelfde dag hun eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 1 februari 2017 besloot het CGVS in het kader van deze verzoeken tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde asielmotieven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgde op 13 december 2017 deze beoordeling en beslissing. Tegen deze beslissing van de RVV dienden uw ouders, broers en zus geen cassatieberoep in. U, uw broer R. (...) en uw zus S. (...) dienden op 7 december 2017 jullie eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw zus Z. (...) en uw broers R. (...) en N. (...) dienden op respectievelijk 15 december 2017 en 22 januari 2018 een tweede verzoek in. Op 22 januari 2018 dienden uw ouders een derde verzoek in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) sinds hun kindertijd verloofd waren met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder. Na jullie aankomst in België zeiden R. (...) en Z. (...) aan uw ouders dat ze niet met de in hun kindertijd aangeduide verloofden willen huwen. Daardoor zijn er problemen ontstaan.

U verklaart dat u hier vrijheid heeft, in tegenstelling tot in Afghanistan waar u niet kan kiezen wat u doet en waar uw familie voor u beslist. Hier kunt u bijvoorbeeld gaan zwemmen. Tevens haalt u aan dat u in Afghanistan een hoofddoek moet dragen, hetgeen u niet wil, en dat u er geen spijkerbroek mag dragen. Uw familieleden in Afghanistan vragen waarom u geen hoofddoek draagt. U zegt hen dat u wel een hoofddoek draagt. Ook stelt u dat in Afghanistan de familie van uw moeder u niet naar school zal laten gaan en u niet zal laten werken. Bovendien haalt u aan dat meisjes in Afghanistan niet met jongens mogen spreken. Tevens vreest u in Afghanistan gedwongen te worden uitgetrouwelijk.

U verklaart dat in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan de mensen er zullen denken dat u in België misschien strakke kleding heeft gedragen en dat ze zullen zeggen dat ze nooit kunnen weten wat u hier allemaal heeft gedaan.

Ook verklaart u dat u in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan kunt worden ontvoerd, dat meisjes er zonder reden worden gedood en verwijst naar het lot van Farkhunda.

Tevens stelt u dat u amper zes jaar was toen u Afghanistan verliet en dat u zich bijna niets meer van Afghanistan herinnert.

U legt een kopie van een brief dd. 4 december 2017 van uw advocaat neer waarin wordt vermeldt dat u, uw broer R. (...) en uw zussen R. (...) en Z. (...) wensen asiel aan te vragen omdat jullie vrezen te worden vervolgd in het land van herkomst en jullie tijdens het gehoor wensen te worden bijgestaan door jullie moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw asieldossier blijkt immers dat uw geboortedatum werd vastgelegd op 1 januari 2007, hetgeen met zich meebrengt dat u als minderjarige dient te worden beschouwd. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft uw verklaringen omtrent de problemen waardoor u en uw familie Afghanistan hebben verlaten (CGVS, p. 9), dient te worden opgemerkt dat uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/ Y) deze asielmotieven in het kader van zijn drie opeenvolgende verzoeken heeft aangehaald (zie administratief dossier). In verband met deze asielmotieven moet worden vastgesteld dat het eerste verzoek van uw vader door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werden bevestigd. Ook in het tweede verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er opnieuw geen geloof kon worden gehecht aan de door uw vader voorgehouden asielmotieven. De RVV bevestigde weerom deze beoordeling en beslissing. Ook in het kader van het derde en huidige verzoek van uw vader werd besloten dat er nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan dit asielmotief (zie administratief dossier). Bijgevolg moet ook ten aanzien van u worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan dit verklaarde asielmotief.

In verband met uw verklaarde problemen omdat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) de in hun kindertijd vastgelegde verlovings met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder verbraken (CGVS, p. 9), moet worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat uw vader in het kader van zijn tweede verzoek heeft uiteengezet. In het kader van dat verzoek werd vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan dit asielmotief (zie administratief dossier). Uw vader haalde dit motief opnieuw aan in het kader van zijn derde en huidige verzoek, maar andermaal werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze verklaarde problemen met de oom van uw moeder (zie administratief dossier). Bijgevolg kan er ook in uw hoofde geen geloof worden gehecht aan dit verklaarde asielmotief.

Betreffende uw verklaringen dat u hier vrijheid heeft en aanhaalt dat u hier mag gaan zwemmen, dat u in Afghanistan een hoofddoek moet dragen, hetgeen u niet wil, dat u er geen spijkerbroek mag dragen en dat u er niet met jongens mag praten (CGVS, p. 9 & 10), moet vooreerst worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken.

Betreffende uw verklaringen dat in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan de mensen zullen denken dat u in België misschien strakke kleding heeft gedragen, dat ze zullen zeggen dat ze nooit kunnen weten wat u hier allemaal heeft gedaan en dat uw familieleden in Afghanistan zich afvragen waarom u geen hoofddoek draagt (CGVS, p. 9 & 12), moet vooreerst worden opgemerkt dat dit louter blote beweringen zijn die u geenszins op een objectieve manier heeft kunnen staven. Bovendien stelt u dat u tegen u familieleden in Afghanistan verklaart dat u nog steeds een hijab draagt (CGVS, p. 10).

In verband met de door u geopperde mogelijkheid dat de mensen in Afghanistan van mening zouden zijn dat u geen moslim meer bent, moet worden opgemerkt dat de Islamitische wet in Afghanistan weliswaar apostasie verbiedt, maar dat daar in uw geval echter geen sprake van is. U identificeert zich namelijk als soenniet (CGVS, p. 6). Voor zover er, in uw gemeenschap in uw land van herkomst de valse perceptie zou bestaan dat u geen moslim meer bent, kan dit evenmin worden aanzien als element dat tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou kunnen leiden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen (zie administratief dossier). Aangezien u nog steeds een soennitische moslima bent (CGVS, p. 6), volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie.

Betreffende uw verklaring dat in Afghanistan de familie van uw moeder u niet naar school zal laten gaan en u niet zal laten werken (CGVS, p. 9 & 10), moet vooreerst worden vastgesteld dat u deze verklaringen niet staft aan de hand van enige concrete feiten of gegevens. Bovendien moet worden opgemerkt dat u in Kabul reeds één jaar naar school bent gegaan (CGVS, p. 3). Daarenboven blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie dat dat er heel veel scholen gevestigd zijn in Kabul stad, zowel

privé- en overheidsscholen als privé- en overheidsinstellingen van hoger onderwijs. De beste scholen en universiteiten, zowel publieke als privéinstellingen, bevinden zich voornamelijk in Kabul (zie administratief dossier). Er kan dan ook worden aangenomen dat u desgewenst in Kabul een passende onderwijsinstelling kan vinden. In verband met de door uw advocaat aangehaalde ambtsberichten van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken dd. september 2014 en 15 november 2016, om aan te tonen dat volgens UNICEF 40 percent van de meisjes niet naar school kunnen omwille van veiligheid of sociale normen (CGVS, p. 12), moet worden opgemerkt dat het louter verwijzen naar algemene rapporten geenszins volstaat om de door het Commissariaat-generaal aangebrachte specifieke informatie in een ander licht te plaatsen.

Aangaande uw vrees om in Afghanistan gedwongen te worden uitgehuwelijkt (CGVS, p. 11) dient te worden vastgesteld dat dit louter een blote bewering is die u geenszins heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Hieromtrent moet ook worden gewezen op de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw broer R. (...) en uw zus Z. (...) sinds hun kindertijd verloofd waren met respectievelijk de dochter en de zoon van de oom van uw moeder (zie supra ; zie administratief dossier).

Betreffende uw verklaring dat u in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan kunt worden ontvoerd (CGVS, p. 12), moet worden vastgesteld dat deze bewering louter hypothetisch is.

In verband met uw verklaring dat in Afghanistan meisjes zonder reden worden gedood en u hierbij het voorbeeld van Farkhunda geeft (CGVS, p. 9 & 11), moet worden opgemerkt dat het verwijzen naar één voorbeeld geenszins kan aantonen dat er in uw hoofde in geval van een eventuele terugkeer sprake is van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande uw stelling dat u amper zes jaar was toen u Afghanistan verliet en dat u zich bijna niets meer van Afghanistan herinnert (CGVS, p. 9), dient te worden opgemerkt dat deze verklaarde asielmotieven geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Betreffende de kopie van een brief dd. 4 december 2017 van uw advocaat waarin wordt vermeldt dat u, uw broer R. (...) en uw zussen S. (...) en Z. (...) wensen asiel aan te vragen omdat jullie vrezen te worden vervolgd in het land van herkomst en jullie tijdens het gehoor wensen te worden bijgestaan door jullie moeder, dient te worden opgemerkt dat in het kader van uw asielaanvraag werd besloten om een persoonlijk onderhoud te houden zonder de aanwezigheid van één van uw ouders. Artikel 57/1, § 3, tweede lid van de wet voorziet immers: "De minderjarige vreemdeling wordt tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een advocaat en, in voorkomend geval, door één enkele vertrouwenspersoon". Bovendien blijkt uit de memorie van toelichting bij artikel 57/1 : "De aanwezigheid van de ouder(s) is niet aangewezen om diverse redenen. Zo zou de aanwezigheid van de ouder(s) het onderhoud met de minderjarige kunnen bemoeilijken of het kind zelfs intimideren, zeker in het geval de minderjarige tegenstrijdige belangen heeft met de ouder(s)." Voorts blijkt uit de memorie van toelichting dat een ouder niet kan optreden als een vertrouwenspersoon, omdat hij niet voldoet aan de voorwaarde dat beroepshalve gespecialiseerd moet zijn: "De voorwaarden waaraan deze vertrouwenspersoon moet voldoen worden bepaald door de Koning, maar het lijkt nogal evident te zijn dat het moet gaan om een persoon die beroepshalve gespecialiseerd is in bijstand aan personen of asiel en dus in onafhankelijkheid zijn opdracht kan uitoefenen, zonder dat de minderjarige zich geïntimideerd voelt." Daarenboven moet worden opgemerkt dat vlak voor het begin van het gehoor aan u werd gevraagd of u met of zonder ouder het persoonlijk onderhoud wil laten doorgaan. U antwoordde dat het voor u niet uitmaakte (CGVS, p. 2). Daarna werd hetzelfde uitgelegd aan uw vader die vervolgens duidelijk maakte dat u alleen naar het persoonlijk onderhoud mocht gaan (CGVS, p. 2). Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad geviséerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en

is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van het derde verzoek van uw vader A.G.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/Y) en uw moeder K.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 13/16639/BY), het tweede verzoek van uw broers R.G. (...) (O.V. 8.2270.525; CGVS 16/15154/Z) en N.G. (...) (O.V. 8.270.573; CGVS 16/15155/Z), het eerste verzoek van uw broer R.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978), het tweede verzoek van uw zus Z.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 16/15106/Z) en het eerste verzoek van uw zus S.G. (...) (O.V. 7.770.112; CGVS 17/18978/C) eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 EVRM juncto artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen citeren de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 1951 en passen de elementen uit deze definitie toe op hun problemen en situatie.

Verzoekende partijen vrezen slachtoffer te worden van eerwraak. Zij verwijzen ter staving naar algemene informatie.

2.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij stellen in Afghanistan vervolging ter vrezen om verschillende redenen. Zij vrezen problemen met de taliban, vrezen eerwraak en vrezen omwille van de verwestering van de kinderen. Volgens verzoekende partijen is er geen sprake van een tegenstrijdigheid in de verklaringen over de familieleden die kritiek gaven op hun manier van leven in België.

Verzoekende partijen vervolgen:

“Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de verwestering van de kinderen. Verweerster stelt dat deze elementen niet volstaan op zich om van een effectieve vervolging te spreken.

Verzoekers zijn totaal niet eens met deze foutieve redenering. Verzoekers menen dat deze verwestering een grote probleem is bij een eventuele terugkeer.

Verzoekers kinderen denken anders over verschillende aspecten in het leven. Deze denkwijze staat in strijd met de normen en waarden in Afghanistan.

Bij het uiten van dergelijke denkwijze zullen ze onderworpen worden aan de vervolgingen of aan een onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Wat verweerster stelt is het volgende:

Ga terug naar het land van herkomst en leef zoals andere Afghanen. Neem afstand van de normen en waarden die jullie in België aangeleerd hebben.

Verzoekers menen dat deze denkwijze een soort van politieke overtuiging is geworden en dat het niet correct is om van hen te verwachten om afstand te nemen van hun politieke overtuiging.

Als men deze foutieve redenering van verweerster gaat volgen dan zal niemand erkend worden als vluchteling. Men mag aan iedere kandidaat vluchteling vragen om afstand te doen van zijn politiek, religieuze of andere overtuigingen om veilig in zijn land te kunnen verblijven.

Verzoekers menen dat ze bij een eventuele terugkeer geen recht meer zullen hebben om onderwijs te genieten. Vooral de vrouwelijke verzoekers die bovendien gedwongen zullen worden om een hoofdoek te dragen!!!"

Ter staving van hun subjectieve vrees, verwijzen verzoekende partijen naar de inhoud van het dossier. Ter staving van hun objectieve vrees, verwijzen zij naar algemene informatie.

"Verzoekers (dochters) menen dat ze bij een eventuele terugkeer het slachtoffers zullen worden van een onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Verweerster stelt dat de aangehaalde elementen door de kinderen van verzoekers louter blote beweringen zijn die ze geenszins op een objectieve wijze hebben kunnen staven.

Verzoekers menen dat ze meerdere informatie gegeven over hun dagelijks leven in België. Het feit dat naar spoort gaan het feit dat ze geen hoofdoek dragen, het feit dat ze verwesterd gekleed zijn, is een begin van bewijs van deze aangehaalde elementen.

Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met deze elementen.

Verweerster stelt dat verzoekers kinderen nog moslim zijn en ze zullen niet vervolgd worden bij een eventuele terugkeer. Verweerster verwijst naar de landeninformatie en ze stelt dat een bevestiging dat u moslim bent is voldoende om vervolging te ontkomen.

Verweerster heeft het blijkbaar over het hoofd gezien dat Farkhunda deze kans niet gekregen heeft om te bevestigen dat ze Moslim is.

De landeninformatie waarnaar verweerster verwijst heeft rekening gehouden met het islamitische recht en het strafrecht.

Deze landeninformatie heeft geen rekening gehouden met de toepassing van het gewoonterecht. In de meeste gevallen is het gewoonterecht in strijd met het Islamitische of strafrecht.

Verzoekers kinderen zijn van oordeel dat het hieronder staande rapport van toepassing is op hun situatie. Bij een eventuele terugkeer zullen ze in een situatie van isolement terecht komen. Dankzij hun verblijf in België en de opvoeding die ze tijdens hun verblijf in België gekregen hebben, hebben ze voor een andere normen en waarden gekozen. Ze willen deze aangeleerde normen en waarden als een rode draad in hun leven volgen. Ze denken/praten en handelen niet meer als een Afghaan die in Afghanistan woont. Vooral wat betreft het respect voor de vrouwenrechten.

Mensen met dergelijke eigenschappen is een doorn in de ogen van de lokale inwoners. Verzoekers verzoeken uw Raad om in hun geval het volgende rapport toe te passen:

(...)

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Het leven van verzoekers niet in gevaar is omwille van eerwraak en verwestering

Het rapport van "treatment van returnees" niet van toepassing is op de situatie van verzoekers".

Verzoekende partijen wijzen nog op de 'sliding scale' in het arrest *Elgafaji*. "Verzoekers hebben deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Ze zijn van oordeel dat ze in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming".

2.3. Verzoekende partijen vragen gelet op het voorgaande om aan hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekende partijen beweren dat minstens "de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen het hen onmogelijk zouden maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is. Blijkens een lezing van het verzoekschrift kennen verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen immers en onderwerpen zij deze motieven aan inhoudelijke kritiek. De schending van "de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" kan dan ook niet worden aangenomen.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Waar verzoekende partijen in het eerste middel poneren dat zij slachtoffer dreigen te worden van eerwraak en ter staving hiervan wijzen op en citeren uit algemene informatie, kan in dit kader vooreerst niet worden ingezien hoe zij met hun betoog dienaangaande afbreuk zouden kunnen doen aan de inhoud van bestreden motieven en beslissingen.

De informatie in kwestie, geciteerd op pagina 6 in het voorliggende verzoekschrift, heeft immers betrekking op de behandeling van en de moeilijkheden en risico's voor personen met een lesbische, homoseksuele of biseksuele geaardheid en voor transgenders (verder: LGBT) in Afghanistan. Verzoekende partijen laten na te preciseren op welke verzoekende partij(en) dit betoog en deze informatie (mogelijks) betrekking zouden hebben. Verder blijkt dat geen van verzoekende partijen eerder aanhaalde te behoren tot de groep van LGBT. Voorts concretiseren verzoekende partijen op generlei wijze dat, waar, wanneer, waarom en in welke omstandigheden één of meer van verzoekende partijen zouden worden gepercipieerd als behorende tot deze groep personen; laat staan dat zij concreet zouden aannemelijk maken dat daarom vervolging zou dreigen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst.

3.5. Verzoekende partijen vestigen daarnaast opnieuw de aandacht op het gegeven dat een aantal van hen aangaf verwesterd te zijn en daardoor aanpassingsmoeilijkheden en problemen zullen kennen bij een terugkeer naar Afghanistan. Zo zouden zij er onder meer als ongelovigen worden beschouwd.

Voor zover verzoekende partijen ter ondersteuning van het betoog dat zij in dit kader voeren verwijzen naar algemene informatie, kan echter vooreerst worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat zij enige tijd in België hebben vertoefd en alhier hebben deelgenomen aan het dagelijkse leven zou (kunnen) volstaan om in hunner hoofde en bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoekende partijen dienen het bestaan van dergelijke vrees voor vervolging aldus *in concreto* aannemelijk te maken. Zij dienen aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat, waar, wanneer, door wie, waarom en in welke omstandigheden zij in hun land van herkomst als verwesterd of als ongelovige zouden worden gepercipieerd, alsmede dat zij daardoor riskeren te worden geviseerd of vervolgd.

In de bestreden beslissing, zoals hierboven weergegeven, wordt in dit kader vooreerst terecht vastgesteld dat, inzake de daders van de (mogelijke) vervolging (met name een zekere Z., alias A. en diens familieleden), verzoekende partijen voortbouwen op de asielmotieven die reeds meermaals ongelooftwaardig werden bevonden. Verzoekende partijen laten deze motieven ongemoeid.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen met recht vastgesteld dat zich tegenstrijdigheden voordoen in de gezegden van een aantal van verzoekende partijen omtrent de familieleden die kritiek zouden hebben geuit op hun levensstijl in België. Verzoekende partijen betogen in deze dat de in een aantal van de bestreden beslissingen aangehaalde tegenstrijdigheden in de afgelegde verklaringen omtrent de familieleden die kritiek uitten op hun manier van leven in België onterecht zouden worden aangehaalde en geen steun zouden vinden in de administratieve dossiers. In dit betoog kunnen zij echter geenszins worden gevolgd. De kwestieuze tegenstrijdigheden vinden immers weldegelijk steun in de administratieve dossiers en blijken genoegzaam uit de passages uit de gehoorverslagen waarnaar wordt verwezen in deze bestreden beslissingen. Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze tegenstrijdigheden geen dienstige argumenten aan. Met hun louter selectieve verwijzing naar en bevestiging van één versie van de verklaringen die werden afgelegd door één verzoekende partij, doen zij immers geenszins afbreuk aan de strijdigheid van deze verklaringen met zowel de overige verklaringen van diezelfde verzoekende partij als de verklaringen van haar echtgenoot. Dat verzoekende partijen reeds in de negatieve aandacht zouden staan in Afghanistan, is gelet op deze

tegenstrijdigheden en hun overige gezegden, zoals aangehaald in de bestreden beslissingen, geheel niet aangetoond.

Met de herhaling en benadrukking van de verklaringen die de verschillende verzoekende partijen aflegden omtrent hun verwesterde profiel, hun lange verblijf en activiteiten in België en de mogelijke perceptie die hieruit zou voortvloeien in hun land van herkomst, doen verzoekende partijen voor het overige geen afbreuk aan de veelheid aan vaststellingen die hieromtrent worden gedaan in de bestreden beslissingen en waarbij deze eerdere verklaringen terdege in rekening worden gebracht. De Raad stelt vast dat uit de verklaringen die verzoekende partijen dienaangaande aflegden niet blijkt, en dat verzoekende partijen evenmin anderszins aantonen, dat hun verblijf in Europa van hen dusdanig verwesterde personen zou hebben gemaakt dat van hen niet mag worden verwacht dat zij terugkeren naar en een leven opbouwen in Afghanistan. In dit kader kan worden opgemerkt dat het loutere feit dat een aantal van verzoekende partijen zich in hun land van herkomst in het openbaar zouden dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding, onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere gegeven dat verzoekende partijen zich in Afghanistan (buitenshuis) zouden dienen te conformeren aan de dominante cultuur, vormt op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dergelijke gevraagde aanpassingen van hunnentwege maken op zich geen inbreuk uit op hun fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Waar aangenomen kan worden dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst ingevolge hun afwezigheid uit de regio en de verschillen tussen de dominante cultuur en de Belgische maatschappij, net als eenieder die na enige tijd afwezigheid naar zijn land van herkomst terugkeert of die verhuist naar een ander land, initieel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zouden kennen, dient derhalve te worden opgemerkt dat dit, hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij omwille van hun verblijf en activiteiten in België in Afghanistan zouden (dreigen te) worden beschouwd als verwesterd of ongelovig; laat staan dat zij zouden aantonen dat zij daardoor in de negatieve aandacht zouden staan of zouden dreigen te komen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst.

3.6. Verzoekende partijen verwijzen verder andermaal naar het geval van Farkhunda. Gelet op het voorgaande, tonen zij echter geheel niet aan dat zij in een zelfde of vergelijkbare situatie zouden verkeren of dreigen te komen als deze persoon. Zij hebben met deze persoon voorts geen enkele band. De verwijzing naar algemene informatie die geheel geen betrekking heeft op hun persoon, is geenszins dienstig om aan te tonen dat verzoekende partijen daadwerkelijk zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

3.7. Verzoekende partijen wijzen voorts opnieuw op het gegeven dat er in Afghanistan, zeker voor de vrouwelijke personen onder hen, minder kansen zouden zijn op het gebied van onderwijs en werkgelegenheid.

Uit de algemene informatie die zij hieromtrent aanhalen kan echter niet worden afgeleid dat de situatie in Afghanistan en, meer specifiek, Kabul van zulke aard zou zijn dat een loutere terugkeer in hun hoofde de onmogelijkheid met zich zou brengen om aldaar scholing te genieten en werk te vinden. Bovendien blijkt uit zowel de verklaringen als de informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen in Kabul weldegelijk de nodige toegang hebben tot onderwijs. Omtrent het gebrek aan kansen en werkgelegenheid, wordt in de bestreden beslissingen verder met recht gesteld dat dit een louter sociaaleconomische overweging betreft dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dergelijke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekende partijen zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hunner hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekende partijen concreet aangetoond.

Mede gelet op het voorgaande, kan overigens bijkomend worden opgemerkt dat verzoekende partijen, gezien zij hun vermeende en mogelijke problemen met hun familieleden in Afghanistan niet aannemelijk maken, in Afghanistan beschikken over een familiaal netwerk dat hen bij eventuele moeilijkheden van sociaaleconomische aard kan ondersteunen.

3.8. Gelet op het voorgaande, is de verwijzing vanwege verzoekende partijen naar de 'sliding scale' in het arrest *Elgafaji* niet dienstig en kan de redenering die zij hieromtrent opbouwen en die zij baseren op de bewering dat zij persoonlijke omstandigheden in de zin van deze 'sliding scale' zouden hebben aangetoond niet worden gevolgd.

3.9. Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de bestreden motieven en beslissingen voor het overige niet één concreet en dienstig argument aan doch laten deze volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven en beslissingen, onder meer waar deze handelen over de beoordeling en de analyse van de veiligheidssituatie in Kabul in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, onverminderd overeind.

3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op het voorgaande tonen verzoekende partijen evenmin aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande en nu verzoekende partijen voor het overige geen middelen of argumenten aanvoeren geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier,

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT